№ 256. Kraków 6 Listopada — Czwartek. Rok 1856.

Dziennik wychodzi [illegible] rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po [illegible]ym dniem każdego miesiąca.

Przedpłata na Dziennik „Czas“ w Państwie Austryackiem (pocztą) rocznie . . . . złr. 30, półrocznie . . . . „ 10, wartalnie . . . . „ 5, miesięcznie . . . . „ 2 [1 30 kr.]

Przedpłata na Dziennik „Czas“ z „Dodatkiem“ w Krakowie: rocznie . . . . złr. 26, półrocznie . . . . „ 13, kwartalnie . . . . „ 7; w Państwie Austryackiem (pocztą): rocznie . . . . złr. 30, półrocznie . . . . „ 15, kwartalnie . . . . „ 8

Na sam „Dodatek“ prenumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują się do zamieszczania w Inseratach: OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży kupna, dzierżaw itp. za opłatą:

Od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 kr. Do każdego inseratu załączone być winno 10 kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.

Grosz i pieniądze [illegible] ma się [illegible] w czasie przesyłane być winny franko do Biura Expedycyi „Czasu“.

Listy reklamacyjne niepieczętowane nie [illegible] frankowania.

Listy niefrankowane nieprzyjmują się.

Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Kraków 5 listopada.

Zdawać się mogło po ostatnim artykule *Korespondencyi Austryackiéj*, zamieszczonym w onegdajszym „Przeglądzie politycznym,“ że wpływ francuski przemógł w Stambule, że gabinet dawniejszy się utrzymał, a z nim żądanie Porty co do ewakuacyi Księstw Naddunajskich i opuszczenia morza Czarnego przez flotę angielską. Lecz wiadomość którą przyniosły wczorajsze wieczorne depesze, każe się domyślać, że artykuł rzeczony napisany był, zanim się o zmianie tureckiego ministeryum dowiedziano w Wiedniu. Gabinet Ali paszy i Fuada paszy stanowczo został obalony, Reszyd pasza złożył nowe ministeryum; polityka sprzyjająca obecnym okupacyom wzięła górę. Jest to fakt ważny mogący mieć wielki wpływ na obrót chwilowy polityki europejskiéj.

Powrót do władzy Reszyda paszy, ma całkiem inne znaczenie niż to dawniej bywało, kiedy jeszcze szło o to, czy Turcya pójdzie drogą reform lub w dawnéj pozostanie kolei. Dziś nie ma już walki między stronnictwem starowierców a stronnictwem cywilizacyi europejskiéj. Turcya jest państwem europejskiem, może iść pomału lub szybko we wskazanym jéj kierunku, ale cofnąć się już nie może. Nie wykonywa ona wprawdzie nałożonych i przyjętych przez nią warunków, ale zaprzeć się ich w zasadzie nie jest w stanie. Ujęcie przeto steru władzy przez Reszyda, nie ma wyraźnej cechy w polityce wewnętrznéj; trudno powiedzieć, czy zapowiedziane reformy pójdą rączéj za jego ministeryum. Ale w polityce zewnętrznéj to rzecz inna. W Stambule toczy się teraz spór głównie o wpływ obcych mocarstw. Reszyd jest jak był stronnikiem angielskim: powrót jego jest tryumfem dla lorda Redcliffa. Poseł ten, który całe życie poświęcił na zwiększenie wpływu angielskiego na Wschodzie i z niemałym go skutkiem podtrzymywał, widząc przewagę jakiéj nabierał wpływ francuski po wypadkach ostatnich, zdołał jak się zdaje przekonać rząd angielski, że aby tę ważną stronę polityki narodowéj na szwank nie narażać, wypada koniecznie zmienić kierunek co do kwestyi Księstw Naddunajskich, opuścić sprawę ich połączenia popieraną silnie przez lorda Clarendona na konferencyach w Paryżu i stanąć obok Turcyi, która życzy sobie zachowania w tych prowincyach *status quo*. Opinia tego posła zeszła się tu z opinią gabinetu wiedeńskiego, baron Prokesch wspólnie działał w tym celu. Stanowisko przeważne w Stambule pozwalało Anglii zachować swoją flotę na morzu Czarnem, zgoła ustalić nadwerężoną przewagę na Wschodzie. Na to potrzeba było, aby gabinet otomański nie działał w widokach Francyi, które znów popierała jak się zdaje Rosya. Reszyd pasza jest jak wiadomo nieprzychylny Rosyi.

Na polu przeto intryg stambulskich otrzymała chwilowe zwycięstwo polityka angielska. Jeżeli takowe potrwa, sprawa połączenia Księstw Naddunajskich mało ma widoków. Zwrócić atoli uwagę na to wypada, że pierwsze oświadczenie *Morning Posta*, organu palmerstonowego, zawierało w sobie i zajęcie Księstw przez wojska austryackie i pobyt floty na morzu Czarnem, jako konieczności, dopóki traktat wykonanym nie zostanie. Ostatnia zaś nota urzędowa w tym dzienniku, nie wspomina wcale o Księstwach, ogranicza się na wypowiedzeniu uroczystem że flota nie opuści Euxynu, dopóki traktat wykonanym nie zostanie. Miałażby Anglia, dopiąwszy swéj przewagi, wrócić znowu do dawnéj co do urządzenia Księstw Naddunajskich opinii? .. Nie byłoby w tem nic dziwnego: *Timesowi* zwroty takowe ślicznie się udają.

Dalszy ciąg nowéj ustawy o małżeństwie.

Dodatek II.

§ 118. Tylko małżonkowie żądać mogą unieważnienia z przyczyny niezdolności fizycznéj niejawnéj.

§ 119. Ważność małżeństwa ze względu na przeszkodę niedojrzałości fizycznéj, może być przedmiotem rozpoznania po nastąpionéj dojrzałości ale tylko na żądanie małżonka, który przy zawarciu małżeństwa nie był fizycznie dojrzałym.

§ 120. Nie może zarzucać małżeństwu przeszkody z tytułu porwania, kto się takowego dopuścił. Niewiasta która na porwanie siebie zezwoliła, powinna użyć służącego jej prawa wzruszenia małżeństwa zaraz po odzyskaniu zupełnéj wolności, inaczéj słuchaną nie będzie.

§ 121. Po ustaniu przeszkody istniejącego małżeństwa w skutek zaszłéj zmiany stanu rzeczy, w przypadku gdy jedna strona przy zawarciu nieważnego małżeństwa o przeszkodzie niewiedziała bez własnéj winy, druga strona która wiedziała o przeszkodzie, nie ma prawa wzruszać małżeństwa.

§ 122. We wszystkich przypadkach i co do wszelkich przeszkód względnie których prawo wzruszania niesłuży małżonkom lub jednemu z nich wyłącznie, sąd małżeński przedsięweźmie dochodzenie z urzędu jeżeli będzie dostateczna do tego przyczyna z powodu jawności zaszłego przypadku, albo z powodu doniesień lub z innych jakichkolwiek przyczyn.

§ 123. Bez względu na to, czyli małżeństwo wzrusza uprawnionych, czyli też dochodzenie z urzędu następuje, sąd małżeński obowiązany jest zawsze z urzędu zarządzić i dopilnować uskutecznienia tego wszystkiego, co tylko posłużyć może do zupełnego wybadania prawdy.

§ 124. Każdy biskup ustanowi obrońcę małżeństwa w osobie męża celującego pobożnością i znajomością prawa, a to o ile być może duchownego, a gdyby ten dla jakiéj przeszkody urzędu swego dopełnić nie mógł, zamianuje uzdatnionego zastępcę.

§ 125. Obrońca małżeństwa przy objęciu urzędowania, oraz ilekroć razy chodzić będzie o ważność małżeństwa, winien jest zaprzysiądz, że wszystko co tylko posłużyć może do utrzymania związków małżeńskich z pilnością zbada i w obronie tychże związków gorliwie przytaczać będzie. Na posiedzeniach sądu małżeńskiego obecnym być ma. Winien być również obecny przy słuchaniu stron i świadków a w ogólności przy wszystkich czynnościach sądowych. Każda czynność sądowa przy którejby tenże obrońca lub wyznaczony przez biskupa zastępca nie był obecnym, za nieważną i niemającą skutku uważaną będzie.

§ 126. Wzruszający ważność małżeństwa, może zaskarżenie swe lub prośbę o nieważność pisemnie albo ustnie podać do protokółu. Fakta na których opiera się twierdzenie nieważności, mają być podane wyraźnie i dokładnie oraz dowodami jakie strona mieć może poparte.

§ 127. Kto wzrusza małżeństwo pisemnie, winien jest stawić się osobiście przed sądem małżeńskim lub od tegoż umocowanym, celem stósownych wyjaśnień, inaczej, wyniesiona przezeń skarga jako proste doniesienie uważana i traktowana będzie.

§ 128. Ustne doniesienia protokólarnie przyjmowane będą, jeżeli zaś pisemnie nastąpią, zarządzić należy przesłuchanie ustne podającego. Należy mu przytem wszelkie zadawać pytania zmierzające do dokładnego ustanowienia istoty czynu.

§ 129. Zaskarżenia pisemne których autor ustnie słuchanym być niemoże, tylko służyć mogą za zasadę w szczególnych okolicznościach do rozpoczęcia prawnego postępowania. Jednakże z uczynionych w nich doniesień stósownie korzystać należy, celem dalszego dochodzenia.

§ 130. Doniesienia pisemne, których autor zataja swoje nazwisko, niewystarczają same z siebie, aby uzasadnić dochodzenie co do ważności małżeństwa.

§ 131. Jeżeli pogłoska się rozszerzy o przeszkodzie do małżeństwa, która po rozważeniu wszelkich okoliczności zasługuje na uwagę, do sądu małżeńskiego należy zbadać opowieści i twierdzenia a zarazem ocenić, czy z rezultatu tychże wynika potrzeba rozpoczęcia dochodzenia.

§ 132. Na doniesienia o przeszkodach co do których małżonkom służy prawo wzruszania, w ogólności nie należy mieć względu; gdyby atoli z uczynionych doniesień wyraźnie wynikło, że małżeństwo dla tych przyczyn nieważnem jest, należy działać z urzędu o dopełnienie potwierdzenia, lub też aby współmałżonek mający prawo wzruszania, przeciwko małżeństwu wystąpił.

§ 133 Jeżeli poruszona przeszkoda jest tego rodzaju, że w każdym razie zezwolenie skarżącego współmałżonka dostatecznem jest do zniesienia tejże, zwyczajny sędzia duchowny małżonków lub do tego upoważniony kapłan, winien jest stósownemi napomnieniami nakłonić stronę małżeństwo wzruszającą do odnowienia zezwolenia lub według okoliczności uskutecznić, aby oświadczenie zezwolenia przed proboszczem i dwoma świadkami powtórzonem było.

§ 134. Upoważniony winien jest o wypadku swo-

CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

TYGODNIK WARSZAWSKI.

XLIII

Wyjazd — Dobra strona Warszawy — Kalendarze — Fałszywa wieść — Piękna śpiewaczka Polka — Nowości teatralne i pani Petri — Polemika — Rozbicki — Tansig — Fakta — Zakończenie.

Jeżeli należy iść koleją tygodniowych wypadków, to przedewszystkiém wypada wspomnieć o wyjeździe z Warszawy tych osób, których pobyt chwilowy tyle budził w rozlicznych kołach zajęcia, a jakimi były: legat papiezki książę Don Flavio Chigi, i minister oświecenia narodowego Norow.

Odznaczająca się zawsze pobożnością Warszawa, dała żywe dowody tejże, napełniając przybytki Pańskie i tłumnie przystępując do spowiedzi, aby następnie z rąk legata otrzymali komunię i błogosławieństwo papiezkie. Gdzie więc tylko ten sługa Boży zwrócił swoje kroki, wszędzie mu zastępowano po drodze, a szczególniéj też otoczono go w chwili wyjazdu w dworcu kolei żelaznéj, gdy nuncyusz udawał się za granicę, z zamiarem wstąpienia do Częstochowy.

Jest to jedna z dobrych stron Warszawy, dla tego pominąć ją w tém sprawozdaniu byłoby grzechem, zwłaszcza gdy o dobrą stronę nie zawsze jest łatwo.—

Nie mówię tego do samej Warszawy, ale tak sobie, patrząc na to wszystko co nas otacza i słuchając tego co naszych uszu zewsząd dochodzi; lecz ponieważ jak to z doświadczenia wiadomo, moralizowanie mogłoby znudzić, przejdźmy zatém do faktów, a jakiekolwiek one będą, umywamy od tego ręce, nie nasza to wina, ale wina całego tygodnia, że nam niedostawił urozmaiceń, z których możnaby i dowcipniejszą i weselszą treść złożyć.—

Corocznie około listopada, a zatém w porze obecnéj, już tysiące kalendarzy puszczono w obieg po kraju i skończywszy jeden nakład, już zamyślano dobrze o drugim. Dla czego zaś w tym roku Jaworscy, Ungrowie, Hindemity, Rodzyny, Janiccy itd. zaspali, niech się sami tłumaczą przed publicznością, my tylko notujemy ów fakt wszystkich dziwiący, że kalendarzy jak niema tak niema, a tu już i drzewa z liści opadają, bo nadszedł listopad. Że zaś ten brak ogólny zwraca dziś uwagę, nikogo to nie dziwi, odtąd jak kalendarze za przykładem rocznika Strąbskiego zamieniły się w książki literackie, na które najpierwsi składają się pisarze, od poetów aż do podróżników. Zawsze jednak musi w tém być przyczyna, którą dopiero czas nam wyjaśni; chociaż mówiąc szczerze, gdyby bardzo pociągnięto którego z felietonistów, to możeby coś i napomknął, ale niepytani milczą, zostawując pole do tłumaczenia samym zafrasowanym wydawcom. Trudno jednak zaprawdę, będzie naprawić to złe, czy tę krzywdę, jaką sobie tém opóźnieniem wyrządzili, bo czas szybko leci, a jak przysłowie niesie: „Czas płaci, czas traci.“

Co się tyczy ściennych a ozdobnych kalendarzy, z tych aż trzy sztuki stają do współzawodnictwa. Najpierwszym z nich jak zwykle jest Fajansa; drugim Pecqa, który w tym roku otworzył w Warszawie litografią na sposób swego mistrza Lemerciera z Paryża, a trzecim kalendarz Godlewskiego, którego wydawnictwem zajął się tutejszy księgarz Frühling nieszczędząc nakładów, i litografując go w Paryżu. Wszystkie te trzy kalendarze są jak powiedzieliśmy ścienne, a wszystkie pod względem ozdoby chromolitograficznéj, przesadzają się jedne nad drugie.

Usuwając na bok wszelką bezstronność, na pierwszém miejscu położymy kalendarz Frühlinga. Jest on czysto naukowy, obłożony, że użyjemy tego wyrażenia patentem przez ludzi uczonych, i rzeczywiście w najnowszym i dotąd nieznanym rodzaju. Ta wewnętrzna wartość jego, do któréj przyłożył się Godlewski, podniesiona jeszcze została przez nadzwyczaj staranne i ozdobne wydawnictwo, urozmaicone ojczystemi symbolami, pomimo, iż do jego wydawnictwa obca dłoń się przyłożyła, bo prasa paryzka. Tylko jedna zwyczajna strona kalendarska, owe 365 dni rocznych, załatwioną została w drukarni warszawskiéj u Ginsa, a i to bardzo ładnemi trzcionkami. Bez żadnéj zatém przesady, Frühling wyjdzie zwycięzko z zadania, a trudy i koszta opłacą mu się dobrém przyjęciem tego pierwszego wydawnictwa jego.

Drugie z kolei miejsce zajmuje pewno Pecq; dawniéj po przybyciu swojém z Paryża, pracował on u Fajansa, i jemu to głównie przypisywano zasługę owych chromolitograficznych kalendarzy u nas, z któremi pracownia Fajansa wystąpiła najpierwsza. Dziś otworzywszy taki sam zakład na swoją rękę, tém więcéj zapewne przyłoży starań, aby dowieść znajomości sztuki, któréj się oddał. Lada dzień zapewne ukażą się nam trzéj współzawodnicy, z których jeden to jest Fajansa, już nawet wyszedł; a wtedy jak się zdaje czytelnicy potwierdzą zdanie nasze, niekierowane żadną osobistością, ale chęcią oddania każdemu należnéj mu sprawiedliwości.—

Tyle kalendarskich nowin, ale podobno lepsze jak inne, bo przynajmniéj prawdziwsze. Przykład tego mieliśmy w przeszłym tygodniu. Trzeba tylko było posłać uszy na Warszawę i posłuchać owéj wieści o obywatelu z pod Częstochowy, na którego niby w własnym domu napadnięto, potém zabito, w końcu rozsiekano itd. itd. Niema żadnéj wątpliwości, że wieść ta doszła i do was, i że przebiega z ust do ust w Krakowie, siejąc przerażenie. Z góry zatém uprzedzamy was, że wieść ta jest najzupełniéj fałszywą, a co więcsza, że nawet słowa prawdy w niéj niema, i skąd powstała i dla czego tak wzrosła, obfitując we wszystkie szczegóły, niewiadomo. Ale to zwyczajna koléj takich wieści; dosyć puścić tylko puffa, a chciwi nowości chwytają go zaraz, i zanim podadzą sąsiadowi, już go przystroją ubarwią, tak, że nim przyjdzie do dziesiątego, już w najzupełniejszych przedstawia się barwach, wykształcony i wykończony jak na wystawę.—

Mówiąc jednakże o prawdziwych wieściach, należy wspomnieć jeszcze o jednéj, jaka nadeszła tu z Paryża, a o któréj już coś i Kuryer Warszawski nadmienił. Chcemy tu mówić o śpiewaczce polskiéj rodem z Warszawy pannie Annie Wienen, doznającéj wielkich powodzeń w salonach paryzkich. Pierwsze jéj wystąpienie było w hotelu Lambert, a wieczór muzykalny dnia tego policzony został do najpiękniejszych. Wszyscy prawie najznakomitsi przedstawiciele ojczyzny Chopina, znajdowali się na téj muzykalnéj uroczystości. Śpiewaczka ta, już w samym początku artystycznéj karyery, jak najpiękniejsze rokowała nadzieje. Kształcona według najlepszych mistrzów, natchniona uczuciem tęsknoty i rzewności, tak właściwéj Polkom, młoda artystka co tylko śpiewa, śpiewa z całą duszą i z wielkiém deklamuje czuciem. Wszystko to są słowa gazet zagranicznych, które właśnie mamy pod ręką. Aryę z Leonory, z Favoryty, z Lukrecyi Borgia wykonane zostały przez młodą i piękną śpiewaczkę z tryumfem. Szczególniéj też unoszą się nad prześlicznym romansem Dobrzyńskiego Ignacego b. dyrektora opery warszawskiéj, „Opuszczona.“ Romans ten napisany w tonie minorowym, pełny melodyjnego efektu, jest prawdziwym kwiatkiem nacechowanym świeżą wonią słowiańską. Była to dla młodéj dziewicy, rodzinna jéj śpiewka. Ożywione jéj anielskie oblicze, z oczami wzniesionemi ku niebu, przywodziły na myśl owe Walkirye,... śpiewające z towarzyszeniem bardów. Prędzéj czy późniéj panna Wienen zawita do swojego rodzinnego kraju, aby swym talentem ojczystą uświetnić scenę. Dla tego więc przebaczą nam czytelnicy, tę nieco przydłuższą o niéj wzmiankę.

Zresztą są przedmioty godne uwagi, a tém samém i nieco szczegółowszych wspomnień, a do takich właśnie i owa artystka należy; bo czy uderzysz w stronę wdzięku, czy talentu, czy piękności postawy, czy głosu, wszędzie znajdziesz harmonię, wszędzie wysoki stopień wydoskonalenia; a to zdaje się dosyć przymiotów dla jednéj osoby, dla artystki!—

Kiedy już jesteśmy na drodze artystycznéj, to możemy z kolei nadmienić o pani Petri i o nowościach teatralnych. Pani Petri musi was nawet obchodzić, bo to Krakowianka, choć mieszkanka Hermansztadu. Już poprzednio słyszano ją prywatnie, ale tak jéj jak Warszawianom chodziło o usłyszenie jéj w wystąpieniu publicznem. Jakoż po różnych a towarzyszących artystycznemu zawodowi trudach, wystąpiła na scenie Teatru wielkiego, jako koncertantka. Było to wieczorem, w czasie zwykłych przedstawień, dodano do koncertu komedyę Fredry i balet, i ułożył się spektakl, na który liczni zebrali się i słuchacze i widze. Po tém pierwszém wystąpieniu pani Petri śmiało przyznać możemy, że należy ona do rzędu dobrych śpiewaczek. Głos jéj sopranowy i miły, dużo przebija czucia, chociaż więcéj w śpiewanych przez nią ustępach miała dowieść sztuki i umiejętności śpiewu. Aryę z Cyrulika i aryę z Atylli wykonała dobrze, bo frazuje jak się należy, passażuje jasno, a w deklamacyi niepozostawia nic do życzenia. Mówiliśmy z takiemi, którzy ją słyszeli w polskich utworach, i nie mogą się dosyć nachwalić efektu jaki na nich sprawiła, nie tylko swém pojęciem muzy-

ich usiłowań donieść prezesowi sądu małżeńskiego o ile współmałżonek wzruszający małżeństwo trwa przy swojem postanowieniu, oraz dodać to wszystko, cokolwiek mógł sprawdzić w istocie czynu od któréj ważność wzruszanego małżeństwa zależy.

§ 135. O ile wyniknie potrzeba przyzwać pomocy ojca duchownego w przeszkodach które przez zezwolenie małżonków zniesione być nie mogą, zależeć to będzie od natury przypadku i zdania sądu małżeńskiego.

§ 136. Jeżeli jedno z małżonków wzrusza małżeństwo, należy przedewszystkiem zbadać czyli zachodzi taka okoliczność, iż oskarżyciel utracił prawo wzruszania małżeństwa, chociaż je dawniéj posiadał, a jeżli co do tego niema wątpliwości, skarga przyjętą nie będzie.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Korespondencya Czasu.

Berlin 3 listopada.

† Wyprzedzająca wypadki skrzydlata wyobraźnia wielu tutejszych polityków, widzi już w przyszłości gotowe przymierze francusko-rosyjsko-pruskie. Na giełdzie rozprawiają o takiéj ewentualności jak o nieodzownem następstwie dzisiejszéj politycznéj sytuacyi. Rosyę i Francyę uważają za będące w zupełnem z sobą porozumieniu, któremu tylko niedostaje urzędowego aktu rzeczywistego przymierza. Prusy mają tem samem wskazane sobie stanowisko. Samo położenie jeograficzne zmusi je w takim razie stanąć po stronie francusko-rosyjskiego przymierza. Naprzeciwko niego staje naturalnie przymierze Anglii i Austryi. Pomiędzy tak zgrupowanemi mocarstwami zawisną przyszłe losy Europy, i domysłowa polityka umie naprzód zakreślić ich prawdopodobny bieg i rezultat. Zostawiam ją przy jéj domysłach i wnioskach. Kwestye sporu, które dają do nich powód, nie są zdaniem mojem taką brzemienne przyszłością; załatwienie ich na pozór zdaje się być tak trudnem; każdy czuje, że dosyć jest wszechstronnego przyzwolenia na konferencye paryskie, aby powstałe trudności były usunięte i trwałość pokoju na nowo była zapewniona. Ostatnie też wiadomości londyńskie każą wierzyć, że wszelki spór bliskim jest załatwienia, i że przynajmniéj nie masz obawy, aby w najbliższym czasie przyjść miało do grożcącego wojną konfliktu pomiędzy mocarstwami europejskiemi. Co się Prus tyczy, to zaprzeczyć nie można, że stosunek ich tak co do Rosyi jak co do Francyi jest najprzyjaźniejszy. Co do pierwszéj, rozumie się on sam przez się; co do drugiéj, podnosi go sprawa neufchatelska. W sporze neapolitańskim, Prusy są, jak to trzeba wnosić z deklaracyi p. Manteuffla złożonéj na kongresie paryskim, na podobnem stanowisku co Rosya, odradzająca czynnéj interwencyi, w kwestyi przedłużenia okupacyi Księstw Naddunajskich przez Austryę i zatrzymania floty przez Anglików na morzu Czarnem; Prusy są, jak słychać, po stronie Francyi, respective Rosyi. Ale stąd nie można wnosić, aby Prusy były gotowe do zawarcia przymierza z temi ostatniemi państwami przeciw dwom pierwszym, albowiem i z temi Prusy są obecnie w najlepszych stosunkach: z Anglią z powodu bliskiego połączenia się panujących dynastyj, z Austryą z powodu sprawy neufchatelskiéj, w któréj Prusy mają przyczynę być z Austryi jak najwięcéj zadowolone, tak za jéj oświadczenie się za niemi w związkowéj radzie Szwajcaryi, jako i za silne popieranie wniosków pruskich w tymże interesie w Bundestagu. Możnaby pójść daléj, i twierdzić nie bez powodu, że państwa europejskie w obecnym swoim sporze wschodnim, starają się o przyjaźń Prus, bo każde z nich, tak jak się dziś rozdzieliły, widzi, że przerzucenie się Prus na jednę lub drugą stronę, czy to na nowym kongresie, czy w razie wybuchu nowéj wojny, przyczynia się niemałym ciężarem do zachwiania ważącéj się dotąd szali obustronnych interesów i dążności. To neutralne, powiedziałbym, w neutralności téj europejskie stanowisko Prus, jak w czasie ostatniéj wojny było silnym i nieustającym bodźcem do zawarcia pokoju, tak wśród dzisiejszego pokoju jest nim do utrzymania go. Naturalnie, stanowisko to Prus nie decyduje losami świata, ale niedorzecznością byłoby mniemać, że nie wpływa na postanowienia stron w sporze będących, jak niedorzecznością jest przypuszczać, że Prusy gotowe są, bez żadnych gwarancyj i bez widocznie wskazanych celów, wejść w pierwsze lepsze, choćby rosyjsko-francuskie przymierze. Spór się dopiero rozpoczął, Prusy nie miały dotąd powodu, dać o nim urzędowéj swojéj opinii. Dzienniki, wyrażające opinią rządu, milczą. Reszta prasy, po danem *Gazecie narodowéj* ostrzeżeniu, obwija myśli i życzenia swoje w bawełnę. Wiadomości giełdowe są domysłami. Trzeba czekać, zanim polityka Prus w zachodzących obecnie sporach, wyraźniejsze przyjmie na siebie piętno.

Posiedzenia Bundestagu rozpoczęły się w ostatnich dniach z. m. Prusy podały wniosek swój w sprawie neufchatelskiéj. Komisya wybrana z pełnomocników Austryi, Prus, Bawaryi, Wirtemberga, Badenu, Hessen-Darmstadt, oświadczyła się za przyjęciem wniosku. Z Berna miano tu wiadomość, że Rada związkowa skłonną się okazuje do wypuszczenia na wolność uwięzionych rojalistów, nie obstając koniecznie za podanym przez siebie warunkiem, aby równocześnie Neufchatel uznany był za kanton niepodległy. Wiadomość ta jest oczywiście przedwczesna. Rojaliści będą zapewne wypuszczeni, bez równoczesnego zadosyćuczynienia rzeczonemu warunkowi, ale żeby się stało bez żadnych zgoła dla Szwajcaryi gwarancyi, w to trudno wierzyć.

Nuncyusz papiezki, kardynał Chigi, był zawczoraj w Poczdamie u N. Pana na obiedzie. Dzisiaj dwór jest na polowaniu w okolicy poczdamskiéj. Admirał książę Adalbert wraz z osadą korwety „Gdańsk" otrzymali dekoracye za waleczność w walce z afrykańskimi korsarzami.

Powietrze od dzisiaj oziębiło się; mieliśmy tylko 5 stopni ciepła.

Paryż 31 października.

Według ostatnich wiadomości, legacye francuzka i angielska opuściły Neapol zaonegdaj. Baron Brenier udał się lądem do Civita-Vecchia, gdzie wsiądzie na okręt i uda się do Francyi. Margrabia Antonini nie myśli opuszczać Paryża. Baron Brenier rozstał się dobrze z królem neapolitańskim, jak hr. Walewski, jak p. de Maupas i jak p. de la Cour. Król neapolitański zaczyna robić łaski *motu proprio*, których w organach rządowych nie ogłasza. Sprawa neapolitańska się załatwi i tém snadniéj, że sytuacya Europy znacznie się zmieniła.

Wiecie już przyczynę zaprzeczeń dawanych przez *Gazetę Austryacką* wiadomości o zawezwaniu przez Portę Austryi i Anglii do opuszczenia Mołdowołoszczyzny i morza Czarnego. Gabinet Aali paszy zrobił istotnie zawezwanie, ale podał się potem do dymisyi, w skutek zachodów dwóch ambasadorów, obrażonych tém zawezwaniem. Sułtan wierny Francyi, nie przyjął dymisyi ministrów. Mołdowołochowie bawiący w Paryżu nabierają otuchy, że sprawa ich według ich życzeń się obróci. Jest to rzecz bardzo wątpliwa.

Mówiąc, że Napoleon III bardzo się uczuł obrażonym staraniem się dwóch ambasadorów stambulskich o zwalenie gabinetu Aali paszy. Cały polityczny Paryż woła dzisiaj: sytuacya się zmieniła, przymierze zachodnie przepada, wchodzimy w przymierze francuzko-rosyjskie mamy już traktat sekretny z Rosyą itd. itd. Sytuacya istotnie znacznie się zmieniła; obrażona Francya zbliża się coraz więcéj do Rosyi; br. de Morny nie żyje dobrze w Petersburgu z lordem Woodhouse; rząd francuzki okazuje coraz większe atencye dla Rosyi: dzisiejszy *Monitor* donosi uroczyście o przybyciu Cesarzowéj wdowy rosyjskiéj do Nizzy; zapewniają, że marynarka francuzka ma dać w Cherburgu fetę dla flotylli rosyjskiéj, która ma stanąć w zatoce tego portu, udając się do Włoch; Anglia zawiesiła stopniowe rozpuszczenie wojska (donosi mi o tém list z Dublina), Francya ma swe pułki w komplecie i zbroi się na morzu, Rosya także się zbroi na morzu; sir Robert Peel powiedział mowę wojenną... Są to dość ważne znamiona. Dodam do nich jeszcze następujące: Napoleon III ma chcieć ukoronować się 2go grudnia i na jego koronacyą ma zjechać W. księżna Helena i W. książę Konstanty... Znamion zbliżania się Francyi do Rosyi nie brakuje. Byłaby to rzecz arcy interesowna gdyby Rosya użyczyła swego blasku koronacyi Napoleona III. Wszystko to być może, bo hr. de Morny naprożno do Rosyi nie pojechał i nie naprożno w niéj zostaje. Pomimo tego w przymierze rosyjskie jeszcze nie wierzę, a to dla tego, iż wiem, że Napoleon III nie chce jak na dziś wojny i chcieć jéj nie może, że chce wypoczynku dla Francyi, że chce poprawić finanse itd. Anglia znając stan Francyi, mści się na niéj za pokój, miesza jéj plany to w Neapolu, to w Mołdowołoszczyznie, to na morzu Czarnem; przez swe dzienniki podburzają prawie Francuzów i wznieca zamęt we Francyi. Napoleon III zasłania się Rosyą i inaczéj zrobić nie może. Jeżeli Anglia zbyt się daleko zapędzi, Napoleon III, którego znamy charakter, może zupełnie wejść w przymierze rosyjskie, ale stanie się to zapewne jak będzie można najpóźniéj, dlatego, że przymierze rosyjskie znaczy tyle co wojna, co wojna europejska, może co zabór Belgii itd. Dał to do zrozumienia *Monitor* ogłaszając ostrzeżenie dla dzienników angielskich. *Morning-Post*, *Standart* i *Morning-Chronicle* korzystały z ostrzeżenia, napomniały nim dzienniki i wczorajszy *Monitor* artykuły ich w swych kolumnach zamieścił. Przymierze francuzko-rosyjskie musi być zbyt trudnem, zbyt niebezpiecznem dla Francyi, prawie zbyt niepodobnem, skoro Austrya wiąże się z Anglią w przedmiocie Mołdowołoszczyzny. Skoro ta sprawa, bardzo ważna dla Austryi, zostanie rozstrzygniętą, Austrya poda zapewne rękę Francyi i wejdzie z nią w ścisłe przymierze. Obawia się tego *le Nord* i słusznie. Jeżeli nastąpi przymierze francuzko-rosyjskie będzie faktem, jak ostatni pokój. Jak pobudki zawarcia pokoju 30 marca nie mogły być przewidziane przez prywatnych, tak nie mogą być przez nich przewidziane pobudki, które mogą skłonić Francyą do związania się z Rosyą. Jest to rzecz całkiem monarsza, osobista, tajemna, dotykająca interesu państw, ale jeszcze więcéj miłości własnéj, ambicyi, sławy, chęć pomsty itd. Dotąd stosunki Francyi z Anglią, przynajmniéj w formach, są nie złe; lord Cowley bawi jak stały gość w Compiègne; hr. de Persigny poluje w Anglii z księciem Albertem. Wszystko to nic nie znaczy; w r. 1812 Francya mieniła się przyjaciółką Rosyi jeszcze nad Niemnem. Trzeba faktu, a fakt ten, jeżeli jest podobny, nie nastąpi tak prędko. Jeżeli nastąpi, Napoleon III nie może tylko położyć ambargo na wszystkie dzienniki angielskie, bo te dzienniki wywierają na Francyą wpływ, który strony interesowane nazwały piekielnym.

Mowa króla szwedzkiego zrobiła tu wrażenie, bo pokazała politykę zlania w jedno Norwegii ze Szwecyą, politykę niebezpieczną dla Rosyi i dlatego to arystokracya szwedzka tak się jéj sprzeciwiała i sprzeciwia. Używam zawsze z odrazą jałowych wyrazów: arystokracya i demokracya, ale ich używać muszą. Arystokracya szwedzka sprzeciwia się unii pod pozorem, że nie chce być demokratyzowaną przez demokratyczną Norwegią, jak arystokracya Pruska i inne nie chcą być demokratyzowane przez Francyą.

Paryż 31 października.

Hr. Kisielew był prywatnie w Compiègne. Jutro ma być urzędownie przyjętym. Baron Brunnow nieopuszcza Paryża, zapewne w przedmiocie zwołania kongresu. Pogłoski o niechęci Anglii do kongresu, chociaż ogólne, nie zdają mi się uzasadnione. *Times* zawiera depeszę telegraficzną z Petersburga, według któréj Cesarz Aleksander miał wypuścić jednéj kompanii francuzkiéj przedsiębiorstwo dróg żelaznych rosyjskich z gwarancyą $4\frac{1}{2}$ procentu i $\frac{1}{2}$ procentu na amortyzacyą. Źródła rosyjskie nie dają wiary téj depeszy. Czy słusznie? Zobaczymy. *The International* zawiera obszerny artykuł o Litwie i broni Litwinów od zarzutu, że stają się narzędziem Rosyi.

Cesarstwo bawią się w Compiègne, polują, spacerują itd. Syn cesarski pokochał bardzo młodą bonę Angielkę, którą mu dała księżna Hamilton i zawsze chce ją mieć przy sobie. Goście zaproszeni na pierwszy tydzień opuścili Compiègne i zostali zastąpieni przez innych. Lady Cowley i hrabina Walewska noszą w Compiègne kapelusze słomiane zwane *alliance*. Mają one wyższe skrzydła niż kapelusze zwane przez Anglików *Disappointement*, są ozdobione w pióra, wstążki i są więcéj *habilles*. Kapelusze te wchodzą w modę, bo odpowiadają szerokości dzisiejszych sukien, nie już krynolinowych, lecz obręczowych i są wygodniejsze niż dawne. Zbytek dzisiejszych ubiorów kobiecych, robi lepszy skutek niżelim się spodziewał. Poczciwe damy zapraszają do siebie przyjaciół z dodaniem: *sans toilette*, to jest bez balowych sukien, na które żadna fortuna nie wystarcza. Takie przyjacielskie wieczory mają niemały urok i zbliżają się do wieczorów angielskich.

Policya zakazała wprowadzenia do Francyi dzieła angielskiego: *Purple tints of Paris, or manners under the new Empire, by Bayle S. John* (Cienie purpurowe czyli obyczaje za nowego cesarstwa). Ma to być dzieło poważnie napisane i bardzo czytane w Anglii.

Utrzymuje się umysłowa agitacya i obawa finansowo-polityczna. *Morning-Post* mówi, że Cesarz ma wszystkich przeciw sobie: republikanów czerwonych i granatowych, rojalistów legitymistowskich, orleanistowskich i fuzyonistowskich, nawet Jezuitów. Jest to przesada. Cesarz ma za sobą wszystkich tych, którzy mało czytają i mówią: ma włościan, ma pracujących, ma wojska, a szczególniéj gwardyą, którą coraz powiększa. Lekkomyślność Francuzów może się jeszcze raz oszukać i chcąc nie chcąc będzie się musiała nudzić w pokoju.... dopóki nie nadejdzie dystrakcya nowéj wojny. Gwardya zmienia koszary co trzy miesiące.

Mamy ciągle czas piękny. Paryż jest już prawie pełny i ruch w nim jest wielki. Zaczynają się małe wieczory.

---

ki, ale wykonaniem rzewném. Szkoda, że w tym programie napełnionym włoszczyzną nieznalazło się miejsca choćby dla jednego rodzinnego utworu. Ogólna to słabość, nie powiemy czyja, ale nie zabraniamy wam domyślać się tego. Pani Petri mogłaby jak to widać, nie tylko być koncertową śpiewaczką, ale nawet dramatyczną. Czy wystąpi po raz drugi i jak, nic o tém niesłychać.—

Rzecz szczególna, jaka to liczba istnieje polskich talentów a do polskiéj opery niemożemy jeszcze trafić.

W teatrze Rozmaitości przedstawiono w tych dniach pełny elegancyi i dobrego smaku, utwór pani Girardin, przyswojony z francuskiego p. n. I radość przestrasza. Jest to komedya w 1 akcie, w któréj Richter i pani Bakałowicz (dawniéj panna Szymanowska) zachwycili publiczność i grą i talentem. Ta pani Bakałowicz, to istne pieścidełko na scenie; gra ona w téj sztuce młodą i naiwną dziewczynę, podzielającą jak wszyscy boleść nad stratą brata, a jednak ukrywającą ją starannie przed okiem matki, dla zmniejszenia jéj cierpień; do połowy sztuki smętna, od połowy wesoła; ale cóż to za pojęcie roli, co za wykonanie!—

Jeszcze jedna muzyczno-literacka nowina. Znany powszechnie krytyk muzykalny p. J. Sikorski, napisał recenzyę o sonecie Kątskiego; a bawiący w Warszawie p. Zenon Rapoport (z przydomkiem literata) rzucił mu rękawicę za to, jak mógł krytykować Kątskiego. Że p. Sikorski odpowie, o tem ani wątpić, a jak odpowie, dosyć będzie powiedzieć, że odpisze Sikorski.

Wzmianka ta przywodzi nam na myśl, iż w szkicu warszawskim p. n. „Literaci minores" przez Wacława Szymanowskiego, drukowanym obecnie w *Kronice*, Szymanowski w osobie Rozwalskiego literata, skreślił żywy portret Rozbickiego Sotera. Gdy się o tem dowiedział tenże, odrzekł z krwią najzimniejszą: „Niech sobie piszą co chcą, a byleby tylko nieubliżali mojéj literackiej wziętości i sławie, resztę im przebaczam!...

Wieść o wystąpieniu fortepianisty Tausiga, już się po Warszawie rozchodzi; ma on wystąpić dopiero 23 listopada, w sali Koncertowej wielkiego Teatru.

Wszystko to dobre, ale powiecie jeszcze więcéj faktów, a tu już cały tydzień wyciśniony jak cytryna. Na pogadankę, to by jeszcze starczyło, ale podobnego rodzaju silenia się na dowcipkowania, nie do każdego feljetonu przystają. Puścimy je więc na stronę, a zbierzmy jeszcze niektóre ciekawsze szczegóły; ale jakie? chyba to że najdalej 15go b. m. już oświecą Nowy Swiat gazem; że już latarnie do niego powznoszone zostały; albo też że w osobie Juliana Miłkowskiego, przybył nam nowy powieściopisarz, drukujący swój pierwszy w tym rodzaju płód p. n. *Imiennik*, w *Gazecie Codziennéj*, że gazeta rzeczona z początkiem Nowego Roku przestanie wychodzić, jak to już wam nadmieniłem; że nakoniec jesień przynosi nam już deszcz po najpiękniejszych dniach pogody; wszystko to rzeczy drobniejsze, które możnaby wprawdzie na kilka szpalt rozłożyć, ale czyż nie lepiéj streścić je w krótkości.

Wolimy przeto zamknąć feljeton i czekać na dalsze tygodniowe wypadki, z których może obfitszy plon zebrać zdołamy. ⊙

O ZBIORACH NAUKOWYCH I ARTYSTYCZNYCH

śp. Gwalberta Pawlikowskiego

znajdujących się we Lwowie.

(Ciąg dalszy.)

Nader ciekawym jest tu zbiór 48 widoków kopalń soli w Wieliczce, między któremi celują najprzód 4 piękne ryciny (każda fol. obl.) Wilhelma Hondiusza z rysunku Marcina Germana geometry w Gdańsku 1645 r. wydane a poświęcone Władysławowi IV. Na pierwszej z nich oglądasz plan Wieliczki, obok którago przy skale stusążniowéj trzech mężczyzn w ubiorze narodowym, herb polski, a nad nim część napisu łacińskiego, którego dalszy ciąg po lewéj stronie ryciny nad herbem Kazanowskich, pod planem zaś widzisz przedstawione rozmaite zatrudnienia ludzkie i machiny do wydobycia soli potrzebne. Druga rycina jest p. n. *Wizerunek żupy wielickiej pierwszej* z takimż napisem łacińskim, a nad widokiem téj żupy masz: *Rejestr komor, szybow, kastów y innych przypadków cudownej żupy Wielickiey pierwszey*, mieszczący w 9 kolumnach 234 nazw polskich odnoszących się do widoku samego, przedstawiającego pojedyncze części téj żupy i zatrudnienia ludzi w niéj pracujących. Trzecia ma górą polski napis: *Wizerunek żupy wielickey wtorey* obok łacińskiego, daléj rejestr 80 nazw polskich, poczem widok saméj żupy i jéj części wraz z zatrudnieniami ludzi — a nad tém po lewéj narzędzia żupników. Czwarta na koniec opatrzona napisem: *Wizerunek żupy wielickey trzeci* i rejestr z 61 nazw polskich przedstawia po lewéj w górze rodzaj niby pomnika, na którym dedykacya Władysławowi IV, a obok niego narzędzia żupnicze, w dole zaś samą żupę i zatrudnionych w niéj ludzi.

Niemniéj ciekawa jest piękna rycina J. E. Nilsona z rysunku B. Müllersa 1760 na ogromnym arkuszu wydana p. n. *Salisfodinae Cracovienses.... Augusti III.... admirabili providentia in tractu Vilicenei restauratae.* Nad tym napisem po prawéj stronie w górze umieszczonym siedzi król a w nogach jego szlachcić polski, p. n. herb sasko-polski. Po lewéj w dole herb Brühlów i dalsza część głównego napisu: *Illustrissimi Henrici de Ośieczyno Brühl incredibili prudentia administratae MDCCLX.* Srodek ryciny przedstawia same kopalnie i grupy osób w rozmaity sposób koło wydobywania i przyrządzania soli zatrudnione.— Oglądasz następnie cztery tegoż Nilsona piękne ryciny, każda na ogromnym arkuszu podłużnym wyd. 1768 roku. Pierwsza pod napisem: *Miasto Wieliczka* w górze umieszczonym, opatrzona w dole po prawéj stronie drugim napisem: *Salisfodinarum Cracoviensium tria tabulata subterranea jubente Stanislao Augusto Rege delineata MDCCLVI*, nad którym herb polski, w dole zaś Stanisław August przemawiający do grupy szlachty umieszczonéj po prawéj stronie i wskazujący ręką na żupników; którzy głaz soli podnoszą. Srodek ryciny wypełnia plan miasta, a po lewéj tegoż stronie czytasz: *Geometrowie którzy w niżej wyrażonych czasach nastawny, w Fodynach mierzyli i mappy rysowali* i t. d. wyliczenie tychże i przypisek w 9ciu wierszach. Druga przedstawia plan a pod nim przecięcie żupy pierwszéj, a w rejestrze komor, szybów i t. p. 304 nazw polskich; trzecia plan i przecięcie żupy drugiéj a w rejestrze 113 nazw po polsku, czwarta zaś plan i przecięcie żupy trzeciej i 108 nazw polskich. Trzy te ryciny mają napisy łacińskie. Z innych widoków tego ciekawego zbioru muszę jeszcze wymienić sześć ładnych rysunków tuszem (każdy $^1/_2$ fol. obl.) przedstawiających pojedyńcze części kopalń wielickich.

Widoków Wilna i okolic jego masz tu zebranych 129, między któremi celują: nader rzadka rycina (fol. obl.) pod napisem: *Vilna Litvaniae Metropolis* przedstawiająca widok miasta tego w kształcie planu, pod którym oglądasz cztéry osoby w ubiorach narodowych, dwa dawne widoki miasta tego ryte na miedzi (12 obl.) z napisami łacińskiemi, 11 akwarel Peszki (każda fol. obl.) przedstawiających: Most zielony w Wilnie na rzece Wilii, widok ulicy zwanéj *Rybny koniec* patrząc od ratusza ku zamkowéj bramie; widok z Sierokiszek patrząc na botaniczny ogród i część miasta Wilna; widok z pod góry zamkowéj patrząc od Wilenki; widok ulicy i kościoła ś. Kazimierza patrząc ku Ostréj bramie; widok ratusza wileńskiego od frontu; widok tegoż od innéj strony; widok katedry wileńskiéj od frontu; widok téjże z tyłu; widok Antokolu nad Wilią; i widok okolicy Popławy nad Wilnem, a prócz tego znajdziesz tu wszystkie widoki z Album wileńskiego. Widok Witebska z różnych stron brany przedstawił Peszka w 12 akwarelach, każda na wielkim arkuszu podłużnie.

Muszę jeszcze wymienić ładną akwarelę (4 obl.) Chotomskiego przedstawiającą widok kościoła w Zagdańsku, 2 mile za Kielcami w wojew. sandomierskiém; akwarelę Czyszkowskiego (4 obl.), na któréj masz widok Zakopanego w obw. sandeckim; tegoż rysunek tuszem ($^1/_2$ fol. obl.) przedstawiający Zaleszczyki; rzadką rycinę (fol. obl.) z napisem łacińskim, gdzie oglądasz widok Zamościa w kształcie planu, Chotomskiego rysowany tuszem (12 obl.) widok Zbaraża; 6 ładnych rycinek kolorowanych W. F. Schlotterbecha z rys. Allena przedstawiających różne części ogrodu Zofiówki w Tulczynie na Ukrainie, cztéry akwarele Ant. Langiego (każda fol. obl.), na których oglądasz: Żółkiew z końcem XVIII w.; widok miasta tego późniejszy; widok zamku tamże i widok tegoż zamku z dziedzińca i dwa rysunki Wojniakowskiego (4 obl.) z których pierwszy widok całego przedstawia Żytomierza, a drugi pałac gubernatora tamże.

Kończąc opis działu widoków, winienem jeszcze dodać, że w nim znajdziesz prócz wymienionych rzadkości i osobliwości wszelkie zbiory widoków jak n. p. widoki wielko-polskie, widoki Galicyi, wszystkie widoki z album wileńskiego i t. p. tak że tu oglądasz razem zgromadzone widoki 600 przeszło miast i miejscowości różnych stron dawnéj Polski. (D. c. n.)

Horacy Vernet maluje obraz przedstawiający wzięcie Małachowéj. Malarz de la Roche jest chory i podobno niebezpiecznie. Syn jego umiejący po polsku, podpisuje się pisząc do Polaków: Horacy S-alski. Rodakowski wymalował portret Mickiewicza i kończy „wzięcie Chocima,“ które zupełnie przerobił. Kapliński maluje obraz przedstawiający jedną scenę z „Pana Tadeusza“, to jest spowiedź księdza Robaka. Kossak pracuje także nad obrazem historycznym. Władysław Oleszczyński zrobił z gipsu popiersie Mickiewicza, które może ozdobić nasze salony i nasze biblioteki. Trzy biblioteki zażądały już tych popiersiów, dobrze zrobione i w porównaniu z cenami francuzkiemi, bardzo tanie. Wielki kamienny posąg Mickiewicza, który robi Oleszczyński dla Poznańskiego, jest już w większéj połowie skończony. Będzie to znakomite dzieło tego snycerza.

Wiedeń 4 listopada. W d. 1 b. m. Arcybiskup Tarsu monsignor Antoni de Luca nowomianowany nuncyusz apostolski, miał zaszczyt złożyć J. C. Mości pismo wierzytelne.

— N. Pan zamianował szambelanami swymi hr. Piotra Mocenigo i Maksymiliana dei Marchesi Cavriani.

— N. Pan zamianował sekretarza ministeryalnego w ministerstwie oświecenia kaw. Fryderyka Hentl radzcą sekcyi w temże ministerstwie.

— Dnia 30go b. m. odbyto pierwszą próbę jazdy na kolei południowéj od stacyi Lublańskiéj do Lojczu, która to przestrzeń przedstawiała wiele trudności budowniczych, albowiem zaraz pod Lublaną zaczynają się wielkie trzęsawiska, w pośród których musiano stawiać murowaną groblę blisko na 1100 sążni długą, a następnie stawiać pod Franzdorf wiadukt 120 stóp wysoki w długości 1800 stóp po nad niziną. Inne trzy wiadukta tuż daléj idące lubo są téj saméj prawie wysokości, ale nie tak długie. Próby odbywane w obec radzcy ministeryalnego p. Ghega okazały trwałość i dobroć budowy.

— Poseł neapolitański książe Petrulla, bawi od dni kilku w Styryi u księżnéj Berry.

— Posłem meklemburgskim w Wiedniu zamianowany został bar. Bülow dotychczasowy poseł w Berlinie.

— N. Pan udzielił exequatur konsulowi belgijskiemu w Wiedniu Edwardowi Renkin.

— Redaktor Pressy p. Zang bierze pochop z okazyi objęcia budowy kolei rosyjskiéj przez towarzystwo francuskie kredytu ruchomego, do wystąpienia przeciw temuż towarzystwu w Wiedniu i ostrzega przedsiębiorców przed napływem obcych kapitałów, które w stósownéj chwili przerzucić się mogą nagle z jednego kraju do drugiego, zostawiając po sobie szkodę przedsiębiorstwom porzuconym. Lekcya ta uważaną być powinna za spóźnioną.

— Według zapewnień *Pressy*, bank w Tryeście założony ma być niezawodnie z kapitałem 10 mil. złr. na akcye po 500 złr. Projektem jego zajmuje się komisya właściwa.

— *Mil. Ztg* donosi, że w Weronie budują śpiesznie dwie nowe warownie przy S. Lucia, i takowe mają być na wiosnę już uzbrojone. Po ukończeniu téj roboty, Werona będzie najmocniejszą twierdzą we Włoszech, a po Komarnie najmocniejszą w całéj monarchii. Od r. 1850 budowano na około niéj warownie, które miasto to obronnym otaczają pasem.

— *Zeit* zamieszcza o projekcie przygotowawczym wypracowanym przez konferencyę monetarną w Wiedniu też same prawie szczegóły, jakie już dawno temu podaliśmy na podstawie doniesień *Norda. Gaz. poczt. fr.* równocześnie także donosi o pracach téj konferencyi. Umowa między państwami wejść ma już z Nowym rokiem w praktyczne zastósowanie i trwać ma tymczasowo lat 20. Państwa, które przystąpią do umowy, mają natychmiast zająć się przebijaniem staréj monety na nową. Zasadą nowéj monety będzie nie jak dotąd grzywna kolońska, lecz funt celny niemiecki odpowiedni jak wiadomo wadze francuskiéj.

— Świeżo potwierdzony budżet miasta Wiednia na r. 1857 przedstawia w dochodach zwyczajnych 2,045,934 złr., w nadzwyczajnych 230,232 złr., razem przeto 2,276,166 złr. Z pierwszych główne cyfry stanowią: procenta od kapitałów 409,924, dochody z nieruchomości 86,551, rzezalnia 196,052, opłaty miejskie 764,571, dopłata do podatku konsumcyjnego 880,000, dopłata na szkoły 112,375 złr. — Rozchody zaś zwyczajne wynoszą 2,936,248 złr. W liczbie téj znaczniejsze: zarząd centralny 402,534, emerytura i dopłaty szkolne 120,530, koszta kancelaryjne 54,902, podatki 53,699, utrzymanie realności miejskich 26,593, rzezalń 30,052, szkół 236,662, fundusz ubogich 398,988, policya targowa 65,995, zakłady ogniowe 38,959, fundusz policyi miejscowy 253,646, pobór podatków 60,511, kwaterunki 165,037, czyszczenie miasta 81,914, skrapianie ulic 46,733, oświetlenie 281,557, bruki 46,304, utrzymanie przedmieść 104,707, wodociągi 51,382, kanały 56,711. W wydatkach nadzwyczajnych mieszczą się kapitały do zwrotu 299,300, mosty 70,000, naprawa brzegów rzecznych 100,000, bruki nowe na przedmieściach 140,000, nowe wodociągi 100,000, inne budowy publiczne 62,455. Z porównania dochodów i rozchodów wykazuje się niedobór złr. 1,946,403, który ma być pokryty przez rozłożenie go na mieszkańców. Tak olbrzymi niedobór dochodzący bez mała cyfry wszystkich zwyczajnych dochodów, przenosi deficyt nie jednego wielkiego państwa!

Niemcy.

W dniu 4ym b. m. miał się odbyć w Dreznie ślub J. C. W. Arcyks. Karola Ludwika z Księżniczką Małgorzatą saską. Według wydanego programu osoby przeznaczone do znajdowania się na tym obrzędzie miały się zebrać w południe w zamku królewskim, skąd pochód w przepisanym porządku udać się miał do kościoła katolickiego. Na obrzędzie ślubnym znajdować się mają oprócz państwa młodych, król i królowa, ojciec i brat pana młodego Arcyks. Franciszek-Karol i Maksymilian, następnie Następca tronu saskiego z żoną, księżniczki Sydonia, Anna, Amalia i Augusta, ks. Waza, ks. Ludwik Bawarski, ks. Jerzy Saski. Około godz. 2giéj mają być powinszowania, a o 6téj obiad u króla. Wieczór spędzony będzie w kole familijném, we środę wielka wystawa w teatrze, we czwartek bal dworski, w piątek obiad pożegnalny, w sobotę teatr dla ludu bezpłatny, w niedzielę nabożeństwo dziękczynne we wszystkich kościołach.

Żona W. ks. Konstantego Rosyjskiego, która od soboty bawi w Berlinie, udać się ma do swojéj familii do Altenburga. W. ks. Helena Rosyjska, przejechała przez Niemcy do Stuttgartu. Przyjazd jéj tam koniecznie odnoszą do głoszonego swatania ks. Napoleona z najstarszą córką księcia Maksymiliana Leuchtenbergskiego, którego dzieci noszą nazwisko Romanowskich. Księżniczka ta ma dopiéro lat $14\frac{1}{2}$. Małżeństwo to układają na dworze królewskim w Sztuttgardzie, a pośredniczką jest podobno W. ks. Olga, żona następcy tronu wirtembergskiego, siostra W. ks. Maryi Leuchtenbergskiéj.

Książe Adalbert pruski, admirał floty pruskiéj, odesłał dyplom doktora filozofii, udzielony sobie przez uniwersytet greifswaldzki. Dowodzi to przeto, iż nadanie stopni akademickich w Greifswaldzie, źle były przyjęte u dworu.

Elektor Heski zagniewany na najstarszego syna swego ks. Fryderyka Hanau (z małżeństwa Elektora na lewą rękę z hrabiną Reichenbach, która nosi tytuł księżnéj Hanau), który potajemnie zaślubił w Londynie pannę Augustę Birnbaum, córkę aktora z Kassel, wzbrania się uznać tego małżeństwa, i ojca nowozamężnéj kazał oddalić z teatru kasselskiego i z kraju. P. Birnbaum osiadł z familią w Frankfurcie.

Król pruski nadał jenerałowi Brese jlnemu inspektorowi twierdz i naczelnikowi inżynieryi, tytuł szlachecki z przydomkiem „Winiary“ od warowni poznańskiéj tego imienia, zbudowanéj w miejscu zniesionéj wsi Winiary.

Żona księcia Adalberta Bawarskiego infantka hiszpańska Amalia, która niedawno poszła za mąż, jest niebezpiecznie chora w Monachium. Król Otto Grecki miał opuścić dwór bawarski 4go b. m. wracając do swojego kraju.

Szwajcarya.

Rząd pruski powołuje się w sprawie neufchatelskiéj na protokół londyński z d. 24 października 1852 r., na zasadzie którego niedawno temu przemówił w okólniku swoim do ajentów dyplomatycznych przy dworach zagranicznych, i na téj także zasadzie mocarstwa europejskie wstawiały się za więźniami neufchatelskiemi.

Protokół ten podaje korespondent berneński do *Indép. Belge* w następującéj osnowie:

Obecni: Pełnomocnicy Austryi, Francyi, W. Brytanii, Prus i Rosyi.

Naczelny sekretarz stanu N. Królowéj W. Brytanii zawezwał na żądanie ministra pruskiego, reprezentantów Austryi, Francyi i Rossyi, aby wspólnie z nim obmyśleli środek przywrócenia księstwa neufchatelskiego do sytuacyi określonéj traktatem zawartym w Wiedniu 9 czerwca 1815 roku, który zatwierdzając połączenie tego terytoryum jako kantonu z związkiem helweckim, przyznawał N. Królowi pruskiemu poprzednie prawa zwierzchnicze, ktorych wykonanie dziś jest zawieszoném.

Minister pruski wzywając do udziału w uregulowaniu kwestyi téj polubownie cztery mocarstwa, oświadczył, że gdyby przystąpiono do podpisania protokółu, w którym prawa jego monarchy byłyby uroczyście przywrócone i któryby postawił zasadę nastąpić mającego wspólnego porozumiewania się z Związkiem helweckim, istnienie takiego aktu uwolniłoby N. Króla pruskiego od dopominania się praw swoich za pomocą użycia innych środków. Dodał on, że porozumienie tym sposobem ustalone pomiędzy Austryą, Francyą, W. Brytanią i Rosyą, niezmuszałoby tych mocarstw do bezpośredniego działania ze swéj strony lecz zostawiłoby im owszem czas do naradzenia się względem pory i formy rozpocząć się mających negocyacyj z Związkiem helweckim.

Podpisani pełnomocnicy oddając słuszność uczuciom umiarkowania, które skłoniły N. Króla pruskiego do obrania w téj mierze drugi interwencyi dyplomatycznéj ku osiągnieniu zamierzonego celu, jednomyślnie uznali prawo służące mu do księstwa neufchatelskiego i hrabstwa Valengin według osnowy artykułów 22 i 76 traktatu wiedeńskiego, które współ-istniały od r. 1815 do 1848, z prawami jakie artykuł 75 tegoż samego aktu przyznaje Szwajcaryi.

Wyrazili oni przeto w imieniu swych rządów życzenie zadośćuczynienia wezwaniu ich do współdziałania przez N. króla pruskiego, zgadzając się na to, że 4 mocarstwa porozumią się jak tylko to stać się będzie mogło, względem uczynienia najwłaściwszych kroków, iżby Związek helwecki doprowadzić do uwzględnienia międzynarodowch zastrzeżeń, na mocy których Księstwo Neufchatelskie zamienione zostało pod gwarancyą Europy na jeden z kantonów szwajcarskich.

(Podp.) Kübeck, A. Walewski, Malmesbury, Bunsen, Brunnow.

Włochy.

Opinione donosi z Neapolu 19 października, że przed kilku dniami król podpisał dekret amnestyi, lecz cofnął go następnie, aby nie sądzono, że działa pod naciskiem mocarstw zachodnich. *Nord* donosi z Neapolu 23go, że noty przez p. Brenier i p. Petre wręczone nie są w formie ultimatum zredagowane; a nota francuska daleko jest łagodniejsza od angielskiéj. W nocie angielskiej, pomiędzy innemi zażaleniami jest wzmianka o odmówieniu amnestyi powszechnéj i ulepszeń administracyjnych i sądowych.

Indep. belge donosi z Rzymu 23go, że Papież idąc za radą państw zachodnich, ogłosi amnestyą w d. 8 grudnia, jako w rocznicę ogłoszenia dogmatu Niepokalanego Poczęcia, i że już teraz pewien lekarz wypuszczony został na wolność, który skazany był na 20 lat na galery za korespondencye do republikańskiego pisma zagranicznego.

Tenże dziennik donosi z Turynu, iż rząd parmeński wypowiedział traktat handlowy zawarty z Austryą, i że książe Modeński również toż samo zamierza.

Zaślubiny następcy tronu toskańskiego, księcia Ferdynanda z córką króla Saskiego Anną Maryą naznaczone są urzędownie na d. 24 listopada.

Rosya.

Rząd rosyjski trzymał dawniéj małą flotyllę na wodach greckich i na morzu Śródziemném; dzisiaj utworzył eskadrę, która ma przebywać na śródziemno-morskich wodach i właśnie udaje się na miejsce swojego przeznaczenia. Dowódzcą jéj jest kontr-admirał Behrens, który zatknął swoją banderę na okręcie śrubowym liniowym „Wyborg“; okręt ten ma zarzucić kotwicę w porcie Pyreus, w którym będzie podobno główna stacya flotyli na morzu Śródziemném.

— Wyprawa zwiedzająca krainę Amuru niedawno przyłączoną do Rosyi, przesłała nowe o niéj sprawozdanie. Rozlegla kraina Amuru, zajmująca większą część Manczuryi, jest bardzo rozmaitéj natury. W odległości 400 werst od morza chińskiego, wybrzeża rzeki są, przy dzisiejszym ich stanie dziewiczéj dzikości, prawie niezdolne do uprawy. Ziemia jest bagnista, porosła odwiecznemi borami; w lecie pada nieustannie deszcz lub gęsta mgła pokrywa cały widnokrąg. Zapewne za postępem uprawy ziemi i przetrzebieniem borów, natura téj okolicy się zmieni. Od miejsca jednak w którym Amur zwraca się na południe, zmienia się zupełnie postać jego wybrzeży i charakter natury. Jodłowe bory ciągnące się wzdłuż rzeki od morza chińskiego aż do tego miejsca, ustępują liściowym gajom, przeplatanym bujnemi pastwiskami i błoniami, a dzikie wino i południowe krzewy wiją się około drzew. Od ujścia Sandary do Amuru zaczyna panować w borach dąb, lipa a następnie orzech; przyroda przybiera coraz południową postać; wśród podzwrotnikowéj roślinności, w pysznych borach i bujnych trawach ukazują się tygrysy, lamparty i inne zwierzęta południowéj strefy. Szczególniéj zachwycały członków wyprawy roje różno-barwne niewidzianéj w innych krajach wielkości i świetności motyli, napotykanych wszędzie wzdłuż wybrzeża Amuru. Słowem towarzystwo rosyjskie nazywa tę część Manczuryi „podzwrotnikową Syberyą“.

— Grzegórz metropolita kazański mianowany został metropolitą petersburgskim i nowogrodzkim, oraz archimandrytą troickiego monasteru, w miejsce zmarłego metropolity Nikanora.

Królestwo Polskie.

Wielka księżna Helena Pawłowna, która przybywszy z Petersburga, kilka dni właśnie bawiła w Warszawie a 2 t. m. wyjechała z tego miasta udając się przez Wrocław i Lipsk do Stutgartu, ma podobno następnie jechać do Paryża. Niektórzy podróży W. Księżnej nadają polityczną ważność stawiając ją w związku z przyjazdem ks. Napoleona do Stutgartu i z pogłoską o małżeństwie tego księcia z księżniczką Maryą Leuchtenbergską wnuczką Cesarza Mikołaja.

— Czytamy w *Gazecie Rządowèj* dwa następujce ogłoszenia: „Cesarz w skutku dobrego poświadczenia sprawującego interesa państwa rosyjskiego w Berlinie, o postępowaniu przebywających w Prusach polskich wychodźców: Adolfa Mieczkowskiego i Aleksandra Niskiego dozwolić raczył pomienionym wychodźcom powrócić do kraju, na zasadach ukazu najwyższego z dnia 27 maja rb.“

„Cesarz w skutku przedstawienia Księcia Namiestnika Królestwa, dozwolił przebywającemu w Belgii wychodźcy Polskiemu, Maryanowi-Franciszkowi-Wincentemu Cieszkowskiemu, powrócić do Królestwa, na zasadach Ukazu najwyższego z dnia 27 maja r. b.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

— Sąd w Offenbachu pod Frankfurtem skazał był niedawno rytownika Schumachera na 4 tygodnie kary za potwarz. Namiętny ten i gwałtowny człowiek wszedł 24 października do izby sądowéj pytając sędziego Streckera, czy mu ta kara darowaną jest lub nie, lub przynajmniéj odłożoną. Na zaprzeczenie sędziego, Schumacher dobył z kieszeni pistolet, zmierzył i roztrzaskał sędziemu głowę; z drugiego pistoletu dał ognia na akcesistę sądowego Mainza i zraniwszy go w twarz, zadał mu jeszcze trzy pchnięcia nożem, a następnie rzucił się na sługę sądowego któremu zadał śmiertelne pchnięcie nożem. Nikt niemiał odwagi ścigać mordercy, lecz nazajutrz znaleziono go nieżywego. Tym samym nożem odebrał sobie życie.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kurss telegraficzne z d. 5 listopada* Augsburg $106\frac{7}{8}$. — Hamburg $78\frac{1}{2}$. — Londyn złr. 10 $19\frac{1}{2}$ kr. Paryż $123\frac{5}{8}$. Agio od złota $9\frac{7}{8}$. — Metaliki 5-procent. $81\frac{3}{8}$ — dtoB. 5-procent —. Pożyczka narodowa 5-procent $83\frac{1}{16}$ Obligi indemn. galicyjskie 5-procent. $74\frac{1}{2}$. — Metaliki $4\frac{1}{2}$-pr. $70\frac{3}{8}$. — Metaliki 4-procent. $63\frac{3}{8}$.— Metaliki 3-procent. —.— Losy 1834 roku 255. — dto z roku 1839 $123\frac{5}{8}$. — dtto r. 1854 4-proc. 106. — Akcye Bankowe 1044. — Akcye kolei żelaz. północnéj $2512\frac{1}{2}$— Akcye kredytu ruchomego $312\frac{1}{4}$.

Kurs krakowski z 5 listopada. — Ruble srebrne na mon. polską żądają 101, płacą 100. — Banknoty austryackie: za 100 złr. mk. żąd. złpol. 407, pł. 404.— Pruski kurant: za 150 złr. mk. żądają talarów 97, płacą 96. — Cwancygiery żąd. 108, pł. 107. — Imperyały ros. ż. złr. 8 kr. 27, pł. złr. 8 kr. 22 mk. — Napleon d'ory 20-frank. żąd. złr. 8 kr. 20, pł. złr. 8 kr. 12. mk.— Dukaty ważne holend. żąd. złr. 4 kr. 51 płacą złr. 4 kr. 48 mk. — Dukaty austr. żąd. złr. 4 kr. 56 płacą złr. 4 kr. 51 mk.— Listy zastawne polskie z kuponami bież. żąd. $97\frac{1}{2}$, płac. $96\frac{1}{2}$. Listy zast. galic. z kupon. żąd. 82, płacą $81\frac{1}{4}$. — Obligacye Indemn. z kupon. żądają $78\frac{1}{2}$, płacą. 78 — Nowa pożyczka narodowa z r. 1854 żąd. $82\frac{2}{3}$, płacą 82.

Kurs lwowski z d. 31 październiką — Dukat holenderski złr. 4 kr. 51. — Dukat cesars. złr. 4 kr. 55. — Półimperiał ros. złr. 8 kr. 30. Rubel ros. złr. 1 kr. 39.— Talar pruski złr. 1 kr. 33. — Polski kurant i pięciozłotówka złr. 1 kr. 13. — Kurs list. zast. w galic. stan. Istytucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po złr. 80 kr. 30 mk. — Sprzedał 100 po złr. 81 kr. — — Dawał za 100 złr. — kr. —. — Żądał złr. — kr. —. Kolej Krakow. Górno-Szląska $78\frac{3}{4}$ d.

Kurs wiedeński z 4 listopada Metaliki $81\frac{1}{4}$. Nowa pożyczka 84. — Akcye Banku wiedeń. 1045. — Akcye kolei żelaznéj północ. 255. — Agio od złota $9\frac{7}{8}$ od srebra 7. — Oblig. uwoln. grunt. $74\frac{3}{4}$. — Pożyczka ostatnia narodowa $83\frac{3}{16}$ Promessy galicyjskie 103.

Kurs warszawski z 3 listopada. — Za pół-imperyały żądają rs. 5 kop. 16; — Obligi skarbowe oprócz kuponu, dają. rs. 82 kop. 62, wartość kuponu rs.— kop. $87\frac{7}{0}$ Listy zastawne III okresu oprócz kup. żądają. rs. 14 kop. 40, wartość kuponu kop. $21\frac{5}{6}$

Kurs wrocławski z dnia 4 listopada Banknoty austr. 97 żądaj. — Bankn. polsk. $95\frac{3}{4}$. żąd. Listy zast polskie dawn. $91\frac{1}{2}$ ż. — nowe — żąd. — Listy zast poznańskie 4-proc. $86\frac{3}{4}$ żąd. dto $3\frac{1}{2}$-proc. $79\frac{1}{2}$ ż. —

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 4go listopada. P. Brenier przybył do Paryża. Poseł ces rosyjski p. Kisielew przyjmowany będzie przez Cesarza w St. Cloud w przyszły poniedziałek. Rząd hiszpański z powodu artykułów podpisanych przez pana Escosura wytoczył proces dziennikowi paryskiemu *la Presse*, albowiem artykuły te zawierały obrazę królowéj Izabelli. Według doniesień z Madrytu, Narvaez jest chory.

Drezno 4go listopada w południe. W téj chwili odbyła się uroczystość kościelna zaślubin J. C. W. Arcyksięcia Karola Ludwika z JKW. Księżniczką Małgorzatą saską (p. wyżéj program.)

Times z dnia 3 b. m. zamieszcza depeszę telegraficzną z Wiednia od swojego korespondenta, iż Anglia, Austrya i Turcya umówiły się na dniu 23 października, żeby obsadzenie Księstw Naddunajskich przez wojska austryackie i pobyt floty angielskiéj na morzu Czarnem trwały jeszcze nadal.

Według *Indèp. belge* poseł neapolitański w Paryżu margr. Antonini, dał się z tem słyszeć, iż wkrótce wyjeżdża do Brukselli. Jest on także posłem przy dworze belgijskim, wyjazd tam nie jest jeszcze zatem zerwaniem stósunków dyplomatycznych, ale tylko usunięciem się od bezpośrednich stósunków.

Prywatna depesza z Liworno donosi pod dniem 1 b. m., że słychać, iż król neapolitański podpisał dekret amnestyi, którego wykonanie odłożonem jest na czas nieograniczony. (Toż samo donoszą dzienniki turyńskie. P. R.).

Z Madrytu z 31go z. m. donoszą o zamianowaniu księcia Ossuña posłem w Petersburgu. Rząd zajmuje się bardzo pilnie sporem z Meksykiem. Hr. Benkendorf poseł nadzwyczajny rosyjski przybyły z uwiadomieniem o wstąpieniu na tron Cesarza Aleksandra II, odjechał już z Madrytu; wszelako panuje tam mniemanie, że dwór rosyjski nie będzie dłużéj zwlekał formalnego uznania królowéj Izabelli.

Gazeta Madrycka z dnia 1 listopada zapewnia, że rząd uszanuje kontrakty o kupno dóbr narodowych, o ile takowe podpisane były przed ogłoszeniem dekretu wstrzymującego ich sprzedaż.

Wiadomości z Konstantynopola z 29go drogą lądową nadeszłe, są jeszcze z epoki przesilenia ministeryalnego i przed mianowaniem nowych ministrów. W czasie tego przesilenia lord Stretford miał częste posłuchania u Sułtana. Angielska flotylla na morzu Czarném została wzmocnioną.

Poczta z Nowego-Yorku przywiozła wiadomości, iż Walker uderzył na Costa-Rica i jéj sprzymierzonych i takowych pobił. Carpentier (kasyer kolei północnéj francuskiéj) schwytany został niedaleko Newburg. Wybór Fremonta na prezydenta Stanów Zjednoczonych nie jest jeszcze pewny. W Pensylwanii i Indyanie Buchanan otrzymał górę, w Ohio głosy podzielone.

Przyjechali od 4 do 5 listopada.

HOTEL POLLERA. Hoffman Karolina z Jasła. Wojnarowski Edward wł. dóbr z Galicyi. Piasecki Adam z Warszawy. Goolp Karolina ze Lwowa. Decken Karol z Rosyi. Sermak Piotr z Galicyi. Malcz Julia z Warszawy. Skrzyński Cypryan z Tarnowa. Osiecka Zofia ze Zbokowic. Mülly Julian. Molisor A. z Węgier.

Wyjechali: Mülly Julian do Węgier. Molisor A. do Hamburga. Sermak do Rzeszowa. Decken Karol do Raciborza. Goolp Karolina do Berlina. Jordan Adolf do Oświęcima. Ważeński Franciszek do Tarnowa. Rolle Karol do Dembicy.

HOTEL DREZDEŃSKI. Karol hr. Bobrowski posiad. dóbr z Tarnowa. Wiktor i Józefa Zabierzowscy wł. dóbr z Polski. Aleksander Dobrzański z żoną wł. dóbr z Partynia. Józef Rusin proboszcz z Lipowa.

HOTEL ROSYJSKI. Feliks hr. Romer wł. dóbr z Inwałdu. Stanisław hr. Romer wł. dóbr z Biezdziałki. Konstanty Wielogłowski wł. dóbr z Polski.

Wyjechali: Kazimierz baron Konopka wł. dóbr do Biskupic.

KOLEJ ŻELAZNA
codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy { o godzinie 12tej min. 15 po połud. / o godzinie 9tej min. 5 wieczorem.

Do Wiednia { o godzinie 6tej min. 10 z rana. / o godzinie 3ej min. 25 po połud.

Do Wrocławia i Warszawy { o godzinie 8tej min. 30 z rana.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy { o godzinie 5ej min. 20 z rana. / o godzinie 2ej min. 35 po południu.

Z Wiednia { o godzinie 11tej min. 25 przed połudn. / o godzinie 8ej min. 15 wieczorem.

Z Wrocławia i Warszawy { o godzinie 2ej min. 55 po południu.

Pociągi osobowe z Dębicy do Krakowa:

odchodzą . . { o godzinie 11tej min. 15 przed połudn. / o godzinie 2ej po północy.

Z Krakowa do Dębicy:

przychodzą { o godzinie 3ej min. 37 po południu / o godzinie 12tej min. 25 w nocy.

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY
stanu galicyjskiéj Kassy Oszczędności
z dniem 31 października 1856.

	złr.	kr	d	złr.	kr	d
Stan czynny:						
Gotowizna	27,263	49	2			
Papiery publiczne						
a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem	120,844	49	2			
b) nieulegające kursowi z terminem najdłuższym 6 miesięcy	137,098	45	-			
c) sprzedajne po kursie . . .	179,000	.	-			
Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90	113,648	.				
Weksle: których termina nie nadeszły z terminem najdłuższym dni 90	96,882	51	-			
Pożyczki hipoteczne:						
a) ziemskie	1,799,433	38	-			
b) miejskie	786,611	16	-			
Rachunek różnych osób: drobne należytości i niedobory . . .	588	31	-			
Stan bierny:						
Wkładki na książeczki: było z końcem z. mies. złr. k. d. 3.088,195 23 3 w b. m. włożyło 626 stron zr. 69,705 k. 41 d. 2 w b. m. wypłacono 694 stronom zr. 102,248 k. 38 d. 2 Przewyżka zwróceń 32,542 57 —				3,055,652	26	3
Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają	.	.	-	9,063	50	-
Ogóły . .	3,261,371	40	-	3,064,716	16	3
Odjąwszy sumę miejszą od większéj	3,064,716	16	3			
Przewyżka surowa stanu czynnego stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyi . .	196,655	23	1			

Lwów dnia 31 października 1856.
Z Dyrekcyi galicyjskiéj Kasy Oszczędności.

Inseraty.

DYREKCYA GŁOWNA TOWARZYSTWA Kredytowego Ziemskiego w WARSZAWIE.

Na skutek wniesionych żądań o wypłacenie i wydanie duplikatów w miejsce jakoby skradzionych, zniszczonych lub zatraconych Listów Zastawnych, a mianowicie:

a) Listy Zastawne 1go Okresu.

Lit. C. 7,049, „ C. 65,789 } po złp. 1000 z 4ma kuponami od włącznie 2 półrocza 1831 do włącznie 1 półr. 1833 r.
„ C. 67,128, „ C. 91,442, „ C. 121,962, „ C. 121,928 } po złp. 1000 bez kuponów.
Lit. E. 30,951 } na złp. 200 z 4ma kuponami od włącznie 2go półrocza 1831 do włącznie 1go półrocza 1833 roku.

b) Kupony od Listów Zastawnych 1. Okresu.

Po 4ry kupony od Listów Zastawnych Lit. C. 3,856, 7,434, 14,567, 65,330, 90,169; Lit. D. 23,322, 124,018 od włącznie 2go półrocza 1831 do włącznie 1go półrocza 1833 roku.

c) Listy Zastawne 2go Okresu.

Lit. A. 290,737 na złp. 20,000 czyli rsr. 3,000 bez kuponów.
„ B. 222,567, „ B. 277,587 } po złp. 5,000 czyli rsr. 750 bez kuponów.
„ B. 281,657, „ B. 286,581, „ B. 289,433, „ B. 309,450 } po złp. 5,000 czyli rsr. 750 bez kuponów.
„ B. 282,119 } na złp. 5,000 czyli rsr. 750 z 12tu kuponami, tojest: od włącznie półrocza 2go 1855 do włącznie półrocza 1go 1861 roku.
Lit. C. 211,897 } na złp. 1,000 czyli rsr. 150 z 9ma kuponami od włącznie 1go półrocza 1843 do włącznie 1go półrocza 1847 r.
„ C. 212,632, „ C. 303,897, „ C. 318,711 } po złp. 1000 czyli rsr. 150 bez kuponów.
„ C. 218,424 } na złp. 1000 czyli rsr. 150 z 1nym kuponem za 1sze półrocze 1854 r.
„ C. 268,419 } na złp. 1000 czyli rsr. 150 z 2ma kuponami tj. z półrocza 2go 1853 i 1go 1854 r.
Lit. D. 231,344, „ D. 233,397 } po złp. 500 czyli rsr. 75 bez kuponów.
Lit. E. 235,724, „ E. 253,537 } po złp. 200 czyli rsr. 30 z 8miu kuponami od włącznie 2go półrocza 1850 do włącznie 1go półrocza 1854 roku.
„ E. 334,864 } na złp. 200 czyli rsr. 30 z 4ma kuponami od włącznie 2go półrocza 1852 do włącznie 1go półrocza 1854 roku.

d) Kuponów od Listów Zast. 2go Okresu.

1 Kupon od Listu Zastawnego Lit. A. 234,953 z półrocza 2go 1846 wartości złp. 400 czyli rsr. 60.
8 Kuponów od Listu Zastawnego Lit. A. 290,473 od włącznie 2go półrocza 1850 r. do włącznie 1go półrocza 1854, wartości złp. 3,200 czyli rsr. 480.
7 Kuponów od Listu Zastawnego Lit. A. 292,065 i 292,066 od włącznie 1go półrocza 1851 do włącznie 1go półrocza 1854 r. na złp. 5,600 czyli rsr. 840.
2 Kupony od Listu Zast. Lit. B. 221,199, „ B. 223,693, „ B. 277,726, „ B. 281,778 } z 1go i 2go półrocza 1850 r. każdy na złp. 100 czyli rsr. 15.
2 Kupony od Listu Zast. Lit. B. 282,992, „ B. 285,113, „ B. 286,753, „ B. 288,668, „ B. 288,699, „ B. 307,576 } z 1go i 2go półr. 1850 r. każdy na złp. 100 czyli rs. 15
2 Kupony od Listu Zast. Lit. B. 223,861, „ B. 287,588 } z 2go półr. 1846 i 1go półr. 1847 każdy na złp. 100 czyli rsr. 15.
1 Kupon od Listu Zast. Lit. B. 277,802 } z 2go półr. 1853 roku na złp. 100 czyli rsr. 15.
1 Kupon od Listu Zast. Lit. B. 317,800, „ B. 319,227 } z 2go półr. 1849 po złp. 100 czyli rsr. 15.
1 Kupon od Listu Zast. Lit. C. 267.477 } za 1sze półrocze 1846 na złp. 20 czyli rsr. 3.
2 Kupony od Listu Zast. Lit. E. 298,256, „ E. 298,257 } z 2go półr. 1846 i 1go półr. 1847 każ. na zł. 4 (kop. sr. 60)

e) Listy Zastawne 3go Okresu.

Lit. B. 9,839, „ B. 9,840 } po rsr. 750 z 12ma kup. od włącznie półr. 2go 1855 do włącznie półr. 1go 1861 r.
„ C 35,647 na rsr. 150 z 14stu kuponami od włącznie półrocza 2go 1854 do włącznie półrocza 1go 1861 roku.
Lit. E. 122,970 na rsr. 30 bez kuponów.

f) Kupony od Listów Zast. 3go Okresu.

14 Kuponów od Listu Zastawnego Lit. E. 116 858 od włącznie 2go półrocza 1854 do włącznie półrocza 1go 1861 roku każdy po kop. sr. 60.

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w wykonaniu Art. 124 Prawa z dnia 1/13 czerwca 1825 roku, wzywa wszystkich posiadaczy takowych Listów Zastawnych i Kuponów, i tych, którzyby do ich własności prawa jakie mieć mogli, aby z takowemi do Dyrekcyi Głównéj w Warszawie w ciągu roku jednego od daty ogłoszenia niniejszego zawiadomienia w pismach publicznych niezawodnie zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie rzeczone Listy Zastawne z Kuponami, i Kupony umorzone i za niemające żadnéj wartości ogłoszone, zaś w miejsce ich duplikaty stronom interesowanym wydane, oraz należności za Kupony z półroczów upłynionych wypłacone będą.

Rzeczywisty Radzca Stanu, Prezes *Białoskurski*.
(1282-7-9) Assessor kollegialny Pisarz *Brzozowski*.

Znalazca pugilaresu

zgubionego dnia 2go listopada b. r. wraz z pieniędzmi w banknotach, kartami wizytowemi i listami, raczy oszczędzić przykrości poszkodowanemu i złożyć go w księgarni Wgo Baumgardtena, gdzie zechce przyjąć wynagrodzenie jakie zażąda. (2310-2-3)

Od Expedycyi „CZASU“.

Na dniu 5 listopada wysłuno Dodatek miesięczny z października na następujące stacye pocztowe:

Łancuta, Łącka, Mariampola, Mogilan, Monasterzysk, Myślenic, Mikuliniec, Mielca, Mościsk, Niźniowa, Nadwornéj, N.-Miasta, Niska, N.-Sącza, N.-Targu, Ołtyni, Olszanicy, Oświęcimia, Paryża, Pruszkowa, Przemyślan, Poznania, Presburga, Podhajec, Podhorec, Przemyśla, Przeworska, Rymanowa, Rozdołu, Rzymu, Radziechowa, Radomyśla, Rawy-Ruskiéj, Radymna, Rudek, Rohatyna, Rzeszowa, Sącza, Skałatu, Seretu, Suczawy, Sniatyna, Skały, Sambora, Suchy, Sądowéj-Wiszni, Stryja, Sędziszowa, Stanisławowa, Sanoka, Sokala, Szechiń, Tyśmienicy, Tymbarku, Trembowli, Tuchowa, Tłustych.

C. k. Teatr niemiecki.

We czwartek 5 listopada daną będzie komedya p. n. **Bezsens teatralny**.

Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
4	2	330''' 03	+ 4° 6	70	pł. zachodni słaby	pogoda z chmurami			
	10	329 58	+ 2 6	89	zachodni mocny	chmurno			
5	6	330 82	+ 0 4	81	pn. zachodni średni	pogoda z chmurami	deszcz w nocy śnieg	+0° 4	+5° 0

Dodatek do N. 256 Dziennika „CZAS“ z d. 6 Listopada 1856.

URZĘDOWE.

(2289) **Kundmachung** (1-3)

[Z. 27,223.] Um dem landwirthschaftlichen Publikum die Theilname an der im Mai 1857 aus Anlass der Jubileumsfeier der niederösterr. Landwirthschaft in Wien stattfindenden land- und forstwirthschaftlichen Ausstellung möglichst zu erleichtern, hat das k. k. Handelsministerium laut herabgelangten h. Erlasses des h. Ministeriums des Innern vom 6ten September 1856 Z. 8426 über Anregung des letzteren den gebührenfreien Transport der für diese Ausstellung bestimmten österreichischen Objekte auf den noch im Regiebetriebe stehenden Staatseisenbahnen sowohl für den Hin- als Rückweg unter der Bedingung zu bewilligen befunden, dass die erwähnten Gegenstände nebst dem Frachtbriefe von einem Certificate der besüglichen Ausstellungs-Kommission begleitet, spesenfrei aufgegeben, dass ferner die besonderen Versicherungsgebühren für etwaige Mehrwerthe gleich bei der Aufgabe entrichtet, und dass endlich den auszustellenden Thieren, Begleiter beigegeben werden, welche die Fahrkarte III. Klasse zu lösen haben.

Unter den gleichen Bedingungen hat auch die Direktion der a. pr. Kaiser Ferdinands-Nordbahn den gebührenfreien Hin- und Rücktransport der Ausstellungsobjekte zugesichert und die priv. öster. Staatseisenbahngesellschaft die Transportskosten für die Ausstellungsobjekte auf die Hälfte des tarifmässigen Betrages ermässiget.

Endlich hat die k. k. priv. Donau-Dampfschiffahrts-Gesellschaft den freien Transport der Aussellungsobjekte auf den gesellschaftlichen Waaren-Dampfern gegen dem zugestanden, dass die Versender die Assekuranz für diese Gegenstände nach den bei dieser Gesellschaft bestehenden Normen zutragen, die allfälligen Begleiter aber den 3 Platz bezahlen.

Diese h. Verfügung wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

Von der k. k Landes Regierung.

Krakau, den 9. Oktober 1856.

Obwieszczenie.

Aby rolniczo-gospodarczéj publiczności udział na wystawie rolniczo- i leśniczo-gospodarczéj możliwie ułatwić, która w maju 1857 z powodu uroczystości zaprowadzenia niższo-austryackiego towarzystwa gospodarczego w Wiedniu odbyć się ma, raczyło wys. c. k. Ministeryum handlu według nadeszłego rozrządzenia wys. Ministeryum spraw wewnętrznych z dnia 6go września 1856 do l. 8426, za wdaniem się ostatniego, na kolejach państwa pod własnym zarządem zostających austryackim przedmiotom do téj wystawy przyznaczonym, wolny transport od należytości w drodze tam i napowrót pod tym warunkiem dozwolić, i że pomienione przedmioty oprócz karty przewozowéj (listu frachtowego) z załączeniem certyfikatu dotyczącéj się komisyi wystawy bez ekspensu (Spezy) oddane, następnie od jakiéjkolwiek przenoszącéj wartości osobne należytości zabezpieczenia zaraz przy oddawaniu zapłacone, i że nakoniec zwierzętom na wystawę przeznaczonym dozorcy przyznani będą, dla których ostatnich kartę na IIIcią klasę okupić należy.

Pod równemi warunkami zapewniła także Dyrekcya ogólnie uprzyw. kolei północnéj Cesarza Ferdynanda przedmiotom na wystawę przeznaczonym od należytości wolny transport tam i napowrót, zaś towarzystwo uprzywilejowanéj austryackiéj kolei państwa zniżyło koszta transportowe dla przedmiotów wystawy na połowę należytości podług taryfy przypadającéj.

Nakoniec dozwoliło towarzystwo c. k. uprzywilejowanéj żeglugi na Dunaju wolny przewóz przedmiotów wystawy na parowcach dla towarów do towarzystwa należących pod tym warunkiem, że przesyłające osoby asekuracyą za te przedmioty według istniejących przy témże towarzystwie przepisów ponosić w razie przydzielenia dozorców zaś za tychże 3cie miejsce opłacić zechcą.

To wysokie rozporządzenie podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości. — Od c. k. Rządu krajowego.

Kraków 9go października 1856.

(2287) **Concurs-Ausschreibung.** (1-3)

[z. Z. 2412.] Bei dem k. k. Krakauer Oberlandesgerichte ist eine Rathsstelle mit dem jährlichen Gehalte von 2000 fl. CMze und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 2500 fl. CMze in Erledigung gekommen.

Diejenigen, welche diese Stelle zu erlangen wünschen, haben ihre gehörig belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung des gegenwärtigen Edicts in die Wiener Zeitung an das Präsidium des Krakauer Oberlandesgerichtes im vorgeschriebenen Wege zu überreichen, und in denselben auch anzugeben, ob, und im welchem Grade dieselben mit einem oder dem andern Beamten des Oberlandesgerichtes verwandt oder verschwägert sind.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.

Krakau den 29. Oktober 1856.

(2284) **Konkurs-Ausschreibung.** (1-3)

[Nr. 28,553.] Zur Besetzung der, in Czernichów Krakauer Kreises mit dem Gehalte jährlicher 71 fl. 25¾ kr. CMze erledigten Hebammenstelle wird hiemit der Konkurs bis 15ten Dezember 1856 ausgeschrieben.

Bewerberinnen um diese Stelle haben ihre Gesuche mit dem Diplome als geprüfte Hebamme, dem Taufscheine, dem Moralitätszeugnisse und dem Zeugnisse über bereits geleistete Dienste und etwa erworbene Verdienste versehen vor dem Schlusse des obbenannten Termines bei der k. k. Kreisbehörde in Krakau vorzulegen.

Von der k. k. Landesregierung.

Krakau am 21. Oktober 1856.

(2266) **Edikt** (2-3)

[Z. 5250.] Vom Krakauer k. k. städt. del. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei der königl. preussische Unterthan Albert Valentin Kopperschmidt Handlungskommissionär hierorts am 31. Mai 1856 im Irrenhause ad Sanctum Spiritum ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung verstorben. Da nach den bestehenden Vorschriften die gesammte Erbverhandlung nach demselben der kompetenten königl. preussischen Abhandlungsinstanz zusteht, so werden mittelst gegenwärtigen Ediktes alle Erben, Vermächtnissnehmer oder Gläubiger, welche österreichische Staatsbürger oder in österreichischen Staaten sich aufhaltende Fremde sind, und aus was immer für einem Titel Ansprüche auf den Nachlass zu stellen glauben, aufgefordert ihre Forderungen binnen 90 Tagen vom Tage der letzten Einschaltung dieses Ediktes gerechnet, um so gewisser anzumelden, als sonst der Nachlass an die auswärtige Gerichtsbehörde oder an die von derselben zur Uebername gehörig legitimirte Person ausgefolgt werden würde. — Krakau am 18. Oktober 1856.

(2273) **Kundmachung.** (2-3)

[Nr. 29,466.] Zur proviserischen Besetzung der für den Magistrat in Gorlice, Jasloer Kreises sistemisirten Dienstesstelle eines Stadtkassiers, womit eine Besoldung von 300 fl. CMze und die Verpfliehtung zum Erlage einer dem Gehalte gleichkommenden Dienstkautian verbunden ist, wird hiermit der Konkurs mit dem Bemerken ausgeschrieben, dass der bestellte Stadtkassier auch verpflichtet sein wird, sich nach Massgabe seiner Fähigkeiten zu den anderen beim Magistrate vorkommenden Geschäften verwenden zu lassen.

Bewerber um diese Dienstesstelle haben bis zum 10ten Dezember 1856 ihre gehörig belegten Gesuche bei dem Gorlicer Magistrate und zwar, wenn sie bereits in einem öffentlichen Dienste stehen, mittelst ihrer vorgesezten Behörde, sonst aber mittelst jenes k. k. Bezirksamtes im dessen Bezirke sie wohnen, einzureichen und sich über Folgendes auszuweisen:

a) über das Alter, den Geburtsort, den Stand und die Religion;
b) über die Befähigung für den Kassadienst, so wie über die zurückgelegten Studien, wobei bemerkt wird, dass jene den Vorzug erhalten, welche die Comptabilitätswissenschaft gehört und die Prüfung aus derselben gut bestanden haben;
c) über die Kenntniss der deutschen und polnischen Sprache;
d) über das untadelhafte moralische Betragen, die Verwendung und die bisherige Dienstleistung und zwar so, dass darin keine Periode übergangen werde; — endlich
e) haben dieselben anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den übrigen Beamten des Gorlicer Magistrates verwandt oder verschwägert sind.

Von der k. k. Landes-Regierung.

Krakau am 27. Oktober 1856.

Z. 6251 **Edict.** (2267-3)

Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens des Herrn Titus v. Dunin, Valeria Dunin, verehelichte Freinin von Baum und Konstantia Dunin bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 33 pag. 276 n. haer. 2 in $^2/_6$ Theil auf den Namen des Adam und Christine Pisarzowskie und dom. 172 pag. 262 n. haer. 7 et 9 auf den Namen des Teodor, Titus, Valeria und Konstantia Dunin vorkommenden Gutes Głembowice dolne Behufs der Zuweisung des mit Erlass des k. k. Ministeriums des Inneren vom 16 Juni 1855 Z. 2549 für obiges Gut bewilligten Urbarial-Entschädigungs-Capital pr 13,605 fl. $42^4/_8$ kr. CM., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 10. December 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nr.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniesen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital-Vorschuss überwiesen werden, oder im Sinne des § 27. des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Krakau den 7. Oktober 1856.

(2265) **Edict.** (2-3)

[Z. 6018.] Ueber Ansuchen der hiesigen k. k. Finanz-Prokuratur werden mittelst gegenwärtigen Ediktes alle jene, welche den über die bei der Jasloer k. k. Sammlungskasse erlegte Kriegs-Darlehens-Obligation ddto 8. November 1794 Z. 4989 zu 3½% über 5 fl. 30⅞ kr. auf die Gemeinde Lipna lautend ausgefertigten in Verlust gerathenen Cassaempfangsschein vom 13ten Dezember 1838 art. 43 in Händen haben, aufgefordert, diese Urkunde binnen einem Jahre sechs Wochen und drei Tagen um so gewisser vorzubringen, als sonst diese Urkunde für nichtig gehalten, und der Aussteller darauf Rede und Antwort zu geben nicht mehr verpflichtet wäre. — Vom k. k. städt. del. Civil-Bezirksgerichte.

Krakau am 16ten Oktober 1856.

Z. 5333. **Edict.** (2297-1-3)

Vom k. k. Neu-Sandezer Kreis-Gerichte wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Vinzenz richtiger Vernannt Łazowski und für den Fall dessen Ablebens seinen dem Vor und Zunamen wie auch dem Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Emilie de Kulczykowskie Dobrowolska wegen Löschung der ob dem Vorwerke Średni Instr. 65 pag. 384²/₄ n. 1. on. einverleibten Caution Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung dieses Rechtsstreites die Tagfahrt auf den 4. Februar 1857 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Winzenz richtiger Venannt Łazowski unbekannt ist, so hat das k. k. Kreis-Gericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landes und Gerichts Advokat Dr. Zieliński mit Substituirung des Advokaten Dr. Bersohn als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreis-Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec den 14. Oktober 1856.

(2301) **Edict.** (1-3)

[N. 6334.] Vom k. k. Neu-Sandecer Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Augusta de Komary Karpińska bücherlichen Besitzerin und Bezugsberechtigten des im Sandezer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 28 Pag. 29, 37 et 43 vorkommenden Güter Znamirowice niżnie, wyżne und Sędkowa Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 13. August 1855 N. 4955 für obige Güter Znamirowice niżnie, wyżnie und Sędkowa bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 3635 fl. $37^4/_8$ kr. CM., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zu Ende December 1856 beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des § 27. des kais Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandez am 22. Oktober 1856.

[N. 3740.] **Edikt.** (2308-1-3)

Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des H. Georg Roman Fürsten Lubomirski bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Rzeszower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 225 p. 318 n. 13 haer. pag. 319 n. 14 haer. und pag. 322 n. 20 haer. vorkommenden Gutes Wola Rzeczycka Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Krakauer Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 11. Juni 1855 Z. 3952 für obiges Gut Wola Rzeczycka bewilligten Vorschusses auf das Urbarial-Entschädigungscapital pr. 7548 fl. 5 kr. CM., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. Dezember 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass diese stillschweigende Einwilligung in die Uiberweisung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss auch für die noch zu ermittelnden Beträge des Entlastungs-Capitals gelten werde; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850. getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Rzeszow am 21 Oktober 1856.

(2290) **Concurs.** (1-3)

[Nr. 3386.] Zur provisorischen Besetzung der beim Tarnower Magistrate erledigten 1ten Kanzelistenstelle mit welcher ein Gehalt von 250 fl. CMze verbunden ist, wird hiemit der Konkurs bis zum 30. November l. J. ausgeschrieben.

Alle Bewerber, welche diesen Posten zu erlangen wünschen, haben sich über ihr Alter, allenfällige Studien, bisherige Verwendung, erworbenen Amtskenntnisse und Moralität legal auszuweisen, und ihre gehörig adjustirten Gesuche vor Ablauf des obigen Termins bei dem Tarnower Magistrate im Wege ihrer vorgesetzten Behörden zu überreichen. Auch haben dieselben anzugeben, ob sie nicht etwa mit einem der bei diesem Magistrate bereits angestellten Beamten verwandt oder verschwägert sind.

Magistrat Tarnow am 29ten Oktober 1856.

Z. 2493. **Edict.** (2293-1-3)

Vom k. k. Kreisgerichte zu Rzeszów wird bekannt gegeben, dass die mit Bescheid des Rzeszower k. k. städtisch delegirten Gerichtes vom 12. Oktober 1855 Z. 64 zur Befriedigung der von Frau Anna Roży gegen Herrn Johann Gondecki ersiegten Forderung von 400 fl. CM. sammt 5% vom 1. Oktober 1853 laufenden Zinsen, und der im Betrage von 1 fl. 58 kr. CM. und 12 fl. 30 kr. CM. zuerkannten Exekutionskosten bewilligte exekutive Versteigerung der in Rzeszów sub Nr. $^{98}/_{115}$ gelegenen dem Herrn Johann und Julian Gondecki gegenwärtig gehörigen Realität zu deren Vornahme hiemit 3 Termine und zwar auf 18. Dezember 1856 8. und 29. Jänner 1857 jedesmal um 9 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte bestimmt werden, unter folgenden Bedingungen mit dem ausgeschrieben wird, dass wenn kein solcher Kaufschilling gebothen werden wird, welcher dem Betrage aller einverleibten Schulden gleich kommt, nach dem 3. Termine die Verhandlung mit den Gläubigern eingeleitet und nach deren Beendigung mit Beobachtung der Vorschriften der §§ 148 bis 152 der gal. G. O. ein vierter Termin ausgeschrieben werden wird:

1) Als Ausrufspreis der Feilzubiethenden Realität wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 5456 fl. 45 kr. CM. angenommen, unter welchem die Realität in den drei ersten Terminen nicht verkauft werden wird.
2) Jeder Kauflustige hat vor dem Begiene der Feilbiethung ein Vadium im Betrage von 550 fl. CM. zu Handen der Versteigerungs-Commission im Baaren, in den auf den Uiberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen oder in galiz. ständischen Pfandbriefen in beiden letzteren Fällen nach dem lezten Courswerthe jedoch nicht über den Nennwerth zu erlegen. Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, das der übrigen Lizitanten aber denselben nach dem Schlusse der Feilbiethung zurückgestellt werden.
3) Der Ersteher ist verpflichtet binnen 30. Tagen, nachdem der Lizitationsakt rechtskräftig zu Gericht genommen sein wird, den Rest des Kaufschillings an das gerichtliche Depositenamt zu erlegen.
4) Erst dann, wenn der ganze Kaufschilling erlegt sein wird, wird dem Käufer das Eigenthumsdekret ausgefertigt und derselbe auf seine Kosten als Eigenthümer intabulirt, uud die im Lastenstande dieser Realität intabulirten Lasten werden mit Ausnahme der Dom. VI pag. 89 n. 7 on. welche als Grundlast auf Grund und Boden zu verbleiben hat und daher vom Käufer übernommen werden muss, extabulirt, und auf den gerichtlich erlegten Kaufpreis übertragen werden.
5) Der phisische Besitz und die Nutzungen der Realität gehen ebenfalls erst von dem Zeitpunkte an den Käufer über, wenn dieser den Rest des Kaufpreises erlegt haben wird; er hat jedoch von dieser Zeit an, alle Lasten, Steuern, Gemeindegiebigkeiten u. d. g. zu tragen.
6) Dem Käufer wird keinerlei Gewähr geleistet und er hat sämmtliche mit der Vermögensübertragung verbundene Gebühren allein zu tragen.
7) Sollte der Ersteher diese Bedingungen nicht zu halten, so wird die erstandene Realität auf seine Gefahr und Kosten in einem einzigen Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräussert werden, zugleich wird dem Miteigenthümer der zu veräussernden Realität Herrn Julian Gondecki, da er unbekannten Aufenthaltsortes ist, der Gerichts Advokat Dr. Zbyszewski und allen denjenigen Hypothekargläubigern, denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde wird nicht zugestellt werden können, H. Gerichts-Advokat Dr. Reiner als Kurator bestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte

Rzeszów am 21. Oktober 1856.

(2294) **Edict.** (1-3)

[N. 5260] Vom k. k. Neu-Sandecer Kreisgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Anton Młodecki, Eleonore de Błeszyńskie Młodecka, Hipolit Błeszyński, Julie de Błeszyńskie Russocka, Eduard Haumann, Filipine Haumann, Anton Malczewski, Constantin Malczewski oder im Falle deren Ablebens ihren dem Namen, Lebens und Wohnorte nach unbekannte Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Dr. Wilhelm Koch wegen Anerkenung und Intabulirung des Eigenthumsrecht auf $^{250}/_{480}$ Theile der Güter Przeczysa und Kamienica Jasloer Kreises Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt auf den 4. Februar 1857 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Anton Młodecki, Eleonore de Błeszyńskie Młodecka, Hipolit Błeszyński, Julie de Błeszyńskie Russocka, Eduard Haumann, Filipine Haumann, Anton Malczewski, Constantin Malczewski unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Zieliński mit Substituirung des Landes- und Gerichts-Advokaten Dr. Pawlikowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe den bestellten Vertreter mitzutheilen oder einen andern Sachwalter zu bestellen, und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte

Neu-Sandez den 14ten Oktober 1856.

(2277) **Edict.** (3)

[Z. 4109.] Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichte werden in Folge Eischreitens der Zofia Borowska geb. Rosnowska und Felix Rosnowski erklärten Erben nach A-

dalberth Rosnowski bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Rzeszower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 60 pag. 105 vorkommenden Gutes Urzewice oder Urzeiowice Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 2. Mai 1856 Z. 1909 für obiges Gut definitiv festgestellten Entschädigungscapital pr. 31,341 fl. $52^{4}/_{8}$ kr. CM., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf dem genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 21. Jänner 1857 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; Einwilligung in die Ueberweisung auf das obige Entlastungs Capital dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Rzeszow den 21. Oktober 1856.

(2278) **Aufforderungs-Edikt.** (3)

[4083.] Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Herrn Wladimir Grafen Dzieduszycki bücherlichen Besitzers und Bezugsberichtigten der im Rzeszower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 4 pag. 423, D. 4. p. 429 und Dom. 168 pag. 144, dann Dom. 4 pag. 431 u. Dom. 168 pag. 150, vorkommenden Güter Żurawiczki wielkie oder długie, Żurawiczki małe oder Kamenica und Zalesie Behufs der Zuweisung des laut Erlasses der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial Commission vom 10. März 1856 Z. 1015 für obige Güter, und zwar: Żurawiczki wielkie oder długie mit 13,771 fl. $42^{7}/_{8}$ kr., Żurawiczki małe oder Kamienica mit 19,634 fl. $32^{4}/_{8}$ kr., und Zalesie mit 2601 fl. 45 kr. CM. definitiv ermittelten Urbarial-Entschädigungskapitals diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 22. Jänner 1857. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Rzeszów den 21. Oktober 1856.

(2280) **E d i c t.** (3)

[5597.] Vom k. k. Neu-Sandecer Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Josefa de Buttery Kuczyńska Hypothekar glaubigerin und des H. Josef Kozłowski bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Jasloer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 64 pag. 303 vorkommenden Gutes Lubienko Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial Commission in Krakau vom 11. Oktober 1855 Z. 6241 für obige Gut Lubienko bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 7,107 fl. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. Dezember 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandez am 9. Oktober 1856.

[Z. 6151.] **E d i k t.** (2281-3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec werden im Folge Einschreitens der Eufrozine Sucharkiewicz Vormünderin der minderjährigen Cecilie, Celestine, Ludowika, Sofie und Marie Sucharkiewicz bücherlichen Besitzerinn und Bezugsberechtigten des im Sandecer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 377 Pag. 334 n. 11 haer. vorkommenden Gutes Posadowa Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission in Krakau vom 31. Mai 1855 Z. 3,486 für obiges Gut Posadowa bewilligten Urbarial-Entschädigungs-Capitals pr. 7,852 fl. 15 kr. CM., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15. Dezember 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothecarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass diese stillschweigende Einwilligung in die Ueberweisung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss auch für die noch zu ermittelnden Beträge des Entlastungs-Capitals gelten dass er bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandez am 14ten October 1856.

(2279) **E d i c t.** (3)

[Z. 274.] Vom k. k. Neu-Sandecer Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens des Herr Michael Romer und Frau Katharina Romer bücherlichen Besitzer und Bezugsberechtigten des im Sandecer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 292 Pag. 66 vorkommenden Gutes Kąśna górna Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 20. Dezember 1855 Z. 7312 für obiges Gut Kąśna górna bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 11,418 fl. $17^{1}/_{8}$ kr. C. M., diejenigen denen ein Hypotekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 20. Dezember 1856. beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Neu-Sandez den 14. Oktober 1856.

(2253) **E d i c t.** (3)

[Nr. 3856.] Vom k. k. Bezirksamt als Gericht in Biala wird über Einschreiten der Frau Auguste Jany durch den Herrn Advokaten Ehrler de präs. 12. September 1856. Z. 3856 jud. hiemit bekannt gemacht, Es werde der executive Verkauf der nach Thomas Chrobok in Straconka sub Nr. 28 verbliebenen Nachlassrealität bestehend aus einem hölzernen Hause, sammt Aecker, Wiesen, Hutweiden, Gärten und Pusten in beiläufiger Flächenmass von 10 Joch, $476^{1}/_{2}$ Quadratklafter, wegen ex transactu jud. schuldigen 200 fl. CMze s. N. G. bewilligt, und hiezu zwei Tagfahrten zum 27. November l. J. und 8. Jänner 1857 jedesmal früh um 10 Uhr mit dem Anfange anberaumt, dass dieses Reale sammt Zugehör bei den obigen beiden Tagfahrten nur um oder über den mit 473 fl. 13 kr. CMze erhobenen Schätzungswerth hintangegeben werden würde.

Die übrigen Lizitazionsbedingnisse sind nachstehend:

1) Das Objekt der executiven Versteigerung ist die in dem Schätzungsprotokolle ddto 30 August 1856 Z. 3698 iv. beschriebene Realität Nr. 28 in Straconka.
2) Diese Realität wird in dem Zustande, in welchem dieselbe gegenwärtig sich befindet auf Grundlage dieses Schätzungs-Protokolles um den darin ausgedrückten Schätzungswerth pr. 473 fl. CMze ausgerufen.
3) Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Lizitazion als Vadium 10% des Schätzungswerthes also 47 fl. 18 kr. CM. baar zu Handen der Lizitazions-Commission zu erlegen. welches von dem Meistbiether auf Abschlag des Kaufschillings zurückbehalten, den übrigen Lizitanten aber nach geschlossener Lizitazion sogleich rückgestellt werden wird.
4) Die Berichtigung des Kaufschillings erfolgt dadurch, dass der Meistbiethende die auf dieser Realität versicherten Tabularposten sammt Intressen und Diessfälligen Kosten insoweit als sich der Meistboth erstreckt, auf Abschlag des Kaufschillings nach deren Priorität zur Vertretung, Verzinsung vom Erstehungstage und Bezahlung übernimmt, den allfälligen Ueberschuss aber sammt 5% Intressen hievon vom Erstehungstage binnen zwei Monaten zu Gerichtshänden verlegt.
5) Um den Ersteher in Kenntniss zu setzen, welche und wie viele von den auf dieser Realität versicherten Tabularposten er auf Abschlag des Kaufschillinges zu übernehmen habe, so wird zur Liquidirung des diessfälligen Hipothekarposten eine Tagsatzung abgehalten werden. und er hat sodann die Tabulargläubiger, die ihre Befriedigung verlangen, in der gehörigen Frist mit ihren Forderungen zu befriedigen.
6) Sobald der Käufer die Feilbiethungsbedingnisse erfüllt haben wird, wird ihm das Eigenthumsdekret ausgefolgt, und derselbe auf seine Kosten als Eigenthümer der erstandenen Realität intabulirt, alle Lasten mit Ausnahme der Grundlasten, wie auch jener, welche bei ihm zu verbleiben haben, werden extabulirt und auf den Kaufschilling übertragen werden.
7) Sollte der Ersteher den Lizitazionsbedingungen nicht Genüge leisten, so wird der Executionsführer berechtiget, sein diese Realität, ohne vorläufige neue Schätzung, blos auf Grundlage der bereits bestehenden bei einer einzigen Lizitazionstagsazung auf Gefahr und Unkosten des Erstehers auch unter dem Schätzungswerthe verkaufen zu lassen.
8) Der Käufer tritt von dem Augenblicke des Zuschlags in den phisischen Besitz und Genuss der erstandenen Realität, er hat daher von diesem Zeitpunkte an jede Gefahr und jeden Zufall zu übernehmen, alle Lasten zu tragen, dagegen aber auch alle Nutzungen zu beziehen, übrigens diese erstandene Realität ohne Anspruch auf die Gewährleistung und ohne Einwendung wegen einer allfälligen Verletzung über die Hälfte zu übernehmen, die Kosten der Licitazion, der Uebergabe-Einantwortung und bücherlichen Zuschreibung und namentlich auch die Eigenthumsübertragungsgebühren aus Eigenem zu tragen.

K. k. Bezirksamt.

Biala am 22. September 1856.

(2174) **E d i c t.** (3)

[ad Nr. 4297.] Vom k. k. Bezirksamte Wiśnicz Bochniaer Kreises in Galizien wird der zu Wiśnicz sub HNr. $\frac{6}{4}$ konskribirte und im Jahre 1829 geborene und unbefugt abwesende militärpflichtige Jude Samuel Liebschütz hiermit aufgefordert, sich binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Ediktes in das Amtsblatt hieramts zu melden, weil er sonstens als Recrutirungsflüchtling behandelt werden würde. — Am 30. September 1856.

(2149) **Kundmachung.** (3)

[Nro 991.] An der Myślenicer Haupt-Schule Wadowicer Kreises ist die Lehrer-Stelle landesfürstl. Patronats, mit einem jährlichen Gehalte von 300 fl. C. Mze in Erledigung gekommen.

Bewerber um selbe haben ihre gehörig instruirten Bittgesuche, mit Beobachtung der Stempelvorschriften, im gesetzlich vorgeschriebenen Wege unausweichlich bis zum 20. November 1856 an das bischöfliche Konsistorium gelangen zu lassen; wie auch die Nachweisung zu liefern, dass sie für die Anforderungen des hohen k. k. Unt. Minist. Erlasses vom 15. September 1854 Z. 8984 (Land. Regr. Erlass vom 1ten März 1855 Z. 23267) die nöthige Befähigung besitzen.

Vom bischöflichen Konsistorium.

Tarnow am 2. Oktober 1856.

Paul Pikulski, Kanzler.

(2270) **Ankündigung.** (3)

[Nr. 18485.] Am 18. November 1856, wird bei dem k. k. Bezirksamte in Oświęcim um 10 Uhr Vormittags die kreisbehördliche Sicherstellungs-Verhandlung wegen Erbauung des neuen Pfarrwohnhauses daselbst, Statt finden.

Der neue nach den letzten Arbeits- und Materialpreisen berechnete Ausrufspreis beträgt 12,683 fl 39 kr., wovon 634 fl. als Vadium beim Beginn der Sicherstellungsverhandlung von jedem Lizitanten zu erlegen, und dieses sodann vom Ersteher beim Vertrags-Abschlusss bis zu 10% des Erstandspreises zu ergänzen sein wird.

Die Baubehelfe und die weiteren Sicherstellungs-Bedingnisse können bei der k. k. Kreisbehörde, so wie auch bei der Sicherstellungs-Verhandlung an dem obigen Termine eingesehen werden. — K. k. Kreisbehörde.

Wadowice am 22. Oktober 1856.

Inseraty.

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. Czapliński Antoni zarządca drukarni.